

02.03. - 31.03.2023

Надзяя Бужан, Паша Крічко / Nadzeya Buzhan, Pasha Kritchko
Land ohne Bilder
COGNOSCO
 Kaiser-Friedrich-Str. 65 - Remise 3. Hinterhof - 10627 Berlin-Charlottenburg, Deutschland

Die beeindruckende Foto-Ausstellung "Land ohne Bilder" über die Demokratiebewegung in Belarus mit Fotografien von Nadzeya Buzhan und Pasha Kritchko kommt nach Berlin.

Die Ausstellung wurde für das international anerkannte Fotografie-Festival European Months of Photography (EMOP) ausgewählt und in der Zeit vom 2. März 2023 bis 31. März 2023 in unseren Galerieräumen in Berlin-Charlottenburg gezeigt.

Weitere Informationen gibt es auf der Webseite European Month of Photography - Fotoausstellung Land ohne Bilder vom 2 – COGNOSCO und auf der offiziellen Festival-Seite A Country Without Images · EMOP Berlin (emop-berlin.eu).

EIN LAND OHNE BILDER FOTOAUSSTELLUNG ÜBER DIE PROTESTBEWEGUNG 2020 IN WEISSRUSSLAND mit Fotografien von Nadzeya Buzhan, Pasha Kritchko

Es sind kaum noch Bilder aus Belarus zu sehen: Die Bevölkerung wird seit Jahren von ihrer politischen Führung massiv unterdrückt, auch die Meinungs- und Versammlungsfreiheit sind größtenteils eingeschränkt. Die Folge sind menschenleere Plätze im öffentlichen Raum, Nachrichten unter Zensur, abgeschaltete Internetseiten, geschlossene Redaktionen und Theater, verbotene Student:innenversammlungen. Die Verteilung von Bildern und Nachrichten wird erschwert, als Spionage verfolgt und hart bestraft.

Bei COGNOSCO sind nun Bilder von diesem Land zu sehen. Unter großem Risiko und mit viel Mut wurden sie aufgenommen und außer Landes gebracht. Sie zeigen die Normalität in Belarus in ihrem verstörenden Nebeneinander von Lebensfreude und Gewalt, Niedergeschlagenheit und Mut. Die dort abgebildeten Ansichten und Geschichten übergaben die Fotografen Nadzeya Buzhan und Pasha Kritchko an die Berliner Galerie, um jene „Normalität“ zu zeigen und um dem wunderbaren Land, den dortigen Ereignissen und seinen Menschen ein Gesicht zu geben.

Land ohne Bilder ist eine Ausstellung der belarussischen Exilgemeinde und realisiert mit der Unterstützung von Mara e.V. und der Brandenburgische Landeszentrale für Politische Bildung. Wer diese Bilder sieht, ist tief berührt – von dem Mut der Menschen, die sich für unsere Freiheit einzusetzen.

26.03.2023

Artist Talk

Künstlergespräch zur EMOP Ausstellung Land ohne Bilder über die Demokratiebewegung in Belarus 2020

COGNOSCO

<https://cognosco.de/pages/land-ohne-bilder-belarus>

<https://emop-berlin.eu/en/exhibition/land-ohne-bilder/e39ddb1d-b536-4f6d-a989-3dce2f3bc0d2/>

Spring Exhibition

Katerina Belkina, Tania Kandracienka and Natalya Zaloznaya

02.03. - 30.03.2023

**Таня Кандраценка, Наталля Залозная /
Tania Kandracienka, Natalya Zaloznaya**

**Spring Exhibition
Galerie Lilja Zakirova**

Engstraat 6, 5256 BD Heusden, Nederland

For the Spring Exhibition I have chosen these four artistic summits by **Katerina Belkina, Tania Kandracienka and Natalya Zaloznaya** for you because I think they deserve all the attention and appreciation.

Tania Kandracienka is, besides her autonomous artistry, a PhD professor in Classical Drawing Art at the famous Minsk Art Academy and is a highly appreciated representative artist from the Minsk-school from Belarus. This academy has, at the end of the 20th century, launched the careers of a generation of painters called the Minsk-school from which Kandracienka is a part. Her work breathes the typical artistic constellation of this group, in which an excellent painting style is combined with postmodernism where the concept of an artwork carries a highly subjective and layered character.

The SPINARIO, or Boy with Thorn series by Kandracienka, , with which gallery Lilja Zakirova presents the debut of this artist, points to the famous classical bronze statue from the first century BC from the Capitoline museum in Rome: the sitting, bent forward young men who with careful attention removes a thorn from his foot. It is a sculpture that for centuries has been quoted and followed in arthistory. And also for Tania Kandracienka it forms the central image in these paintings. The recurring motiv for these canvases is the barefoot boy who's absorbed in active concentration in own world. Kandracienka shows a human before becoming estranged from his origin who literally has a connection with the earth, "a man without blemishes, from head to toe", as Spinario was once characterized in the 12th century.

In addition the extraordinary painting technique by Kandracienka is characterized by an outspoken use of colors. At a first glance the works seem relatively monochrome yet through a playful use of clair-obscur display a wide nuance of one specific color. Thus creating a sculptural dimension in each individual painting as if it was constructed from many illuminated facets like a cut gemstone. With these elements the level of an intrinsic relation between shape and substance of her famous inspiration is embedded in her work.

Natalya Zaloznaya combines a conceptual style with the imagination of romantic dreams: the desire to be able to fly, to encompass the world, to be drawn in by the magic of the moment. Her works express a connection between the present and the past, between time and space. In a series of works from 2011, she painted an antique amphitheatre from a bird's eye perspective. The depths of the arena show swarms of minuscule human figures, while the structure of the stands at the same time seem to represent the lines of a finger print. Here, the Antiquities as

foundation for our civilization coincide with the extremely personal. Somewhere in between these two elements, in between the universal, monumental space of culture and the intimate, tactile space of the private body lies the free universe of the self. This illustrates everything that makes this series, entitled Vol libre, programmatic for Zaloznaya's oeuvre.

In the 30 years of her artistic practice, Natalya Zaloznaya has created a multitude of poetic realities. As an essential part of her method she produces series of paintings, each of which has its own theme and usually its own specific technique. The artist regularly combines painting on canvas with other techniques, like collages with paper soaked in oil paint, scratching the surface of the paint or by adding sand or marble powder to the ground layer of the painting. These textured finishes underline the status of the painting as an object.

But also when 'purely' painting – usually in acrylic – Zaloznaya turns the coat of paint into a tangible surface by applying multiple layers to the canvas. She paints over previous images but in this process makes sure that traces of the previous image remain visible, testifying to what once was. This technique is sometimes reminiscent of the many layers that make up traditional Russian icons. An icon is a sacred object and this is a quality that also springs to mind when looking at Zaloznaya's paintings and objects. Her technique has been compared to that of the medieval palimpsest – a page of precious parchment from which the text is scraped off, so that it could be reused.¹ However, the original text remains visible beneath the new text, adding an extra layer of meaning to the document.

<https://zakirova.com/exhibitions/current/spring-exhibition/>

Wystawę prac Zbigniewa Taszyckiego
Galerii Krynek
Krynek, ul. Piłsudskiego 4
Fundacja Villa Sokołowska

02.03. - 02.04.2023

Wystawę prac Zbigniewa Taszyckiego
Galerii Krynek
Krynek, ul. Piłsudskiego 4

Kurator **Leon Tarasewicz / Ляўон Тарасэвіч**

Wystawę prac Zbigniewa Taszyckiego w Galerii Krynek (Krynek, ul. Piłsudskiego 4) oglądać można do 2 kwietnia.

– W tej galerii bardzo pomaga przestrzeń i kontekst, po umieszczeniu prac na ścianach widzę, jak zaczynają działać między sobą. Zwłaszcza że to prace, można rzec, dla mnie historyczne – obrazy powstały dziesięć lat temu, a rysunki w latach 70. – mówi Zbigniew Taszycki, artysta multimedialny, malarz, rysownik, twórca instalacji. Specjalizuje się w pracach przestrzennych, a obrazy na wystawach pokazuje bardzo rzadko – ostatnio prezentował je w Muzeum Narodowym w Szczecinie. Od wielu lat skupia się głównie na sztuce site specific.

– Galeria Krynek do działań przestrzennych jest wymarzona, wszędzie do budynku i od razu widziałem, co mógłbym tu zrobić przestrzennie. Ale zdecydowaliśmy z Leonem, że na początek pokażemy moje obrazy i rysunki, inne działania może w przyszłości – mówi Taszycki. – Jeden z obrazów, który prezentuję w Krynkach, na co dzień wisi u mnie w domu. Leon, gdy tylko wszedł do mieszkania, od razu się na niego zapatrzył, a potem zapytał: masz jakieś inne? Pojechaliśmy do pracowni, wybrał sobie kolejne i stwierdził: robimy wystawę. I zrobiliśmy ją w godzinę. I tak oto Leon stał się kuratorem wystawy, co dla mnie jest ogromnie wygodną sytuacją, łatwiej mi pracować z przestrzenią niż szukać pomysłu na wystawę obrazów.

Przewrotna gra

Kocioł, w którym się gotuje. Pięć lat Galerii Krynski

Prace malarstwie Taszyckiego widzów mogą nieco dezorientować. On sam nazywa je „tekstowymi”. – Dotyczą koloru i tekstu, bawią się i barwą, i słowem, zapisanym w różnych językach świata. Jest w tych pracach sporo przewrotności, np. słowo zielony jest napisane kolorem niebieskim. A że umysł ludzki jest przyzwyczajony do pewnej zgodności między tym, co znaczy tekst, a co rejestruje oko, oglądający może poczuć się nieco zagubiony – opowiada Taszycki.

Jeden z nich to np. kartka papieru, wyrwana z pisma literackiego, na której zarysowane litery na swój sposób tworzą sytuację analizy tekstu. – Artystyczna ingerencja powoduje, że pojawia się tu rytm, napięcia między wyrazami, gra z kolorem papieru – mówi Zbigniew Taszycki.

Konceptualna ironia

Leon Tarasewicz: – Pokazujemy prace Zbyszka, bo w tej części Polski jest w sumie nieznany. Mieszka w Poznaniu, ale jego korzenie sięgają Lwowa, i paradoksalnie ten Lwów tu jakoś powraca. Jak? Lwów znany był z genialnych matematyków, słynna matematyczna szkoła lwowska przeszła do historii i legendy. I ten znany ze szkoły matematycznej konceptualizm przewija się w twórczości Zbyszka bardzo wyraźnie. Sam Zbyszek jest taką wyspą na rynku sztuki, prezentuje pewien unikalny rodzaj ironii. Na wystawie pokazujemy prace, w których treść przeczy temu, co widzimy.

<https://bialystok.wyborcza.pl/bialystok/7,35241,29520761,tresc-przeczy-temu-co-widzimy-w-galerii-krynski-gra-slow-z.html?disableRedirects=true>

Zbigniew Taszycki (ur. 1955 r. w Poznaniu) – polski artysta, malarz, rysownik, twórca instalacji. Studiował na poznańskiej PWSSP (obecnie Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu). Uzyskał dyplom w 1982 roku. Jego prace (instalacje, obrazy, rysunki) pokazywane były na wystawach m.in. w Seulu, Fukushima, Petach Tikva, Marsylii, Berlinie, Assen, Wilnie, Tallinnie, Budapeszcie i wielu miastach Polski. Miał ponad 30 wystaw indywidualnych i uczestniczył w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych. Był pedagogiem od 1999 roku m.in. na Politechnice Koszalińskiej, Politechnice Poznańskiej, Politechnice Śląskiej w Gliwicach, Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu, Wyższej Szkole Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa w Poznaniu, Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie.

03.03.2023

Жанна Гладко / Zhanna Gladko

Påmelding Fri kunst 2023

SAFE

Riksscenen

Trondheimsveien 2, 0560, 0506 Oslo

På fredag 3. mars inviterer Safemuse til den årlige markeringen av Fri Kunst på Riksscenen – en feiring av kunstnernes unike posisjon til å beskrive, utforske og utfordre vår tidsånd, og til å belyse og avkle maktutøvelse som på ulike måter forhindrer eller nekter kunstnerne friheten til å skape og fremføre.

Gratis påmelding innen 1. mars 2023

Vi markerer med en dagskonferanse som inkluderer sterke kunstneriske innlegg og bidrag, og der vi også slipper tre nye SAFE-kortfilmer med møter mellom ulike kunstnere med svært ulike forutsetninger til å kunne være kunstnere.

Tema er Fri kunst under autoritære regimer. På Riksscenen løfter vi frem historier og erfaringer fra sensurerte, forfulgte og truede kunstneres liv, for så å spørre:

- Hva kan vi gjøre?

- Hvilke strategier kan vi finne for internasjonal solidaritet og konkret handling?

Årets program vil veksle mellom ulike kunstneriske bidrag fra Safemuse' residenskunstnere og faglige samtaler for så å avsluttes med en plateslipp-konsert med den afghanske hazara-sangeren Ghawgha Taban, fribymusiker i Harstad, i samspill med Anja Lauvdal og Marianna Sangita A Røe. Vi serverer lett mat og drikke, og det vil være sosial samling etter programmet er ferdig. Velkommen!

<https://forms.office.com/r/jteb8MDm81>

Safemuse Residency Program 2023:

- CITY OF OSLO FOLLOWING UP
- EEA ON BOARD
- NORWEGIAN DEP. OF CULTURE TO PUBLISH IT'S PLANS TOMORROW

Since the very start of Safemuse, the Norwegian Ministry of Foreign Affairs have granted core funding to the organisation, for support of administration etc. But all artistic activity and projects have had to be funded separately. Until 2022 all residency projects by Safemuse has been dependent on project funding from hosting to hosting, project to project. A very complicated, time consuming and insecure way of running a residency organisation, with very little opportunity for building continuity and sustainability.

In 2022 however, this is radically changed.

CITY OF OSLO - IMPORTANT PARTNER

Safemuse has this year established a new residency program in Oslo, Norway, "Oslo Safe Artistic Haven", in close collaboration with Nordic Black Theatre and quite a few other partners. This has been possible through funding from the City of Oslo. With enthusiastic follow-up from Mayor Marianne Borgen, Culture Councillor Omar Samy Gamal and the Oslo's Culture Committee, we have been able to invite two artists to a safe stay where they have the opportunity to work without threats and censorship, have a base for networking and collaborating with Norwegian art communities - and also abroad, develop new art projects, and also present their art to new audiences.

In the Municipality of Oslo's budget-proposal for 2023, the funding for the Oslo residency program is continued. In Safemuse we are very grateful for this trust, and our selection committee is now in the middle of processing received applications for the 2023 program. A very difficult process.

EEA CULTURE GRANT

In addition to this, this summer we have also received approval for a cooperation application to the European EEA Grants Culture, which has granted support for a collaborative exchange program to promote artistic freedom for artists living in Poland and Norway, as well as one artist from a country outside the EEA. This project is a collaboration between Hvitsten Salong, our Polish partner Wrocławski Instytut Kultury and Safemuse.

SO WHAT ABOUT THE DEPARTMENT OF CULTURE ?

When we marked Artistic Freedom Week/ Music Freedom Day in March this year, the Norwegian Minister of Culture, Anette Trettebergstuen, said in her opening speech at our conference "Free Art - Free Movement":

- I cannot think of anything more important than to promote the importance of artistic freedom and to defend artists' right to move and express themselves. It is simply a matter of democracy, the most fundamental thing we have to fight for.

And later, in April, Trettebergstuen followed up in the Norwegian parliament, Stortinget, by saying:

- Safemuse is a fantastic initiative and organisation, doing great work for artists, that together with journalists and authors are among the most persecuted in countries around the world, and definitively in regimes being at war and in conflict. (...) To facilitate for artists is to facilitate for freedom of expression and our democracy. I have had several meetings with Safemuse, and together we look into how to best facilitate for this.

This as an answer to Marie Sneve Martinussen from the Red Party (Rødt) on how the Norwegian Government will assist artist refugees and facilitate their continued artistic practices in times of crisis. Safemuse has been in dialogue with the Department of Culture since 2021, and have had applications in for funding of safe residencies in Norway since then. Until now, with no luck, in spite of all kind words. So on the background of Trettebergstuen's statements this year, and the government's adopted program ("Hurdalsplattformen"), we look forward in anticipation to the presentation of the national budget for 2023 tomorrow.

Photos: Anette Trettebergstuen (Jon Lundell), Art-work by residence artist Zhanna Gladko (by the artist).

03.03. - 02.04.2023

Раман Камінський / Raman Kaminski

Du sang pour l'acacia

13, rue Mazarine 75006 Paris

**BERTRAND HUGUES
JOSEPH DADOUNE
JEAN-MICHEL FAUQUET
BERTRAND HUGUES
IRWIN
RAMAN KAMINSKI
RAINIER LERICOLAIS**

ET SUR RENDEZ-VOUS février 2022 - mars 2023. c'est un mauvais anniversaire que d'asseoir sur la guerre intentée à l'ukraine l'intention d'une exposition ; l'odeur et la boue s'en trouveront donc déplacés sur le champ de bataille artistique, exclusion et/ou intégration plastiques là où tout se meut en un bain de sang. de ces territoires du tragique l'emprunt d'une partie du titre à l'acacia de claude simon, pour une exposition qui se tiendra : réunissant joseph dadoune, bertrand hugues, jean-michel fauquet, irwin, rainier lericolais, et pour la première fois à paris raman kaminski, artiste biélorusse établi en ukraine avant l'ouverture du conflit et son exil en france. plus optimiste qu'un voyage au bout de la nuit, cette référence déploie dans le champ plastique les rapports au temps, à l'espace et à la tragédie qu'ont laissé une guerre antérieure : 14-18. une non moins forte conquête se faisait entre les rangs des avant-gardes, lutte pervertie par les critiques à la limite du révisionnisme en histoire, tels apollinaire qui n'hésitèrent pas à apposer la primauté de dynamisme à la scène parisienne plutôt qu'à bergson ou aux futuristes - eux-mêmes portant l'étendard de ce qui serait entre milan et florence le renouveau et l'incarnation de l'italie du risorgimento. la puissance se dit en termes de culture. frontières et conquête qui sont héritées au sol comme à l'œuvre, et qui se mouvant au nom de la patrie, au nom d'une hégémonie culturelle, artistique et patrimoniale, débouche invariablement sur « nul n'est à l'abri de cet enthousiasme prodigieux, qui fait que l'on veut marcher sans savoir où, à la suite d'une troupe bien disciplinée et résolue ». * ici et là : le radicalisme et l'acacia dans les compositions de joseph dadoune, le prophète et le jugement dernier sur les décombres en flammes chez raman kaminski, l'élasticité du temps et la fragmentation dans les batailles d'uccello et explosions de rainier lericolais, la machine, les gueules cassées le théâtre du néant chez jean-michel fauquet, la décomposition, la menace et les territoires chez bertrand hugues, aux confins de ses herbiers, malevitch entre deux guerres, d'irwin, section peinture de la neue slowenische kunst. february 2022 - march 2023. thinking an exhibition which relies on the sadness of a birthday celebrating the beginning of a war is not enough. it will find herself displaced on the artistic battlefield, plastic exclusion and/or integration where everything is moving in a bloodbath. from these tragic territories the borrowing of part of the title from acacia by claude simon, for an exhibition to be held bringing together yosef josef yaakov dadoune, bertrand hugues, jean-michel fauquet, irwin, rainier lericolais, and for the first time in paris raman kaminski, a belarusian artist established in ukraine before the outbreak of the conflict and his exile in france. more optimistic than a journey to the end of the night, this reference deploys in the plastic field the relationships to time, space and tragedy left by a previous war: 14-18. a no less strong conquest was made between the ranks of the avant-gardes, a struggle perverted by critics bordering on revisionism in history, such as apollinaire who did not hesitate to affix the primacy of dynamism to the parisian scene rather than to bergson or to the futuriststhemselves carrying the standard of what would be between milan and florence the renewal and the incarnation of the italy of the risorgimento. power is expressed in terms of

culture. borders and conquest which are inherited on the ground as at work, and which moving in the name in the name of a cultural, artistic hegemony, invariably leads to «no one is safe from this prodigious enthusiasm, which makes one want to march without knowing where, following a well-disciplined and resolute troop». * here and there: radicalism and the acacia in the compositions of joseph dadoune, the prophet and the last judgment on the rubble in flames in raman kaminski, the elasticity of time and the fragmentation in the battles of uccello and explosions of rainier lericolais, the machine, the broken faces the theater of nothingness with jean-michel fauquet, decomposition, threat and territories with bertrand hugues, malevitch between two wars, by irwin, section paintings of the neue slowenische kunst.

#josephdadoune #irwin #ramankaminski #bertrandhugues #rainierlericolais
@surface.active.fontevraud

04.03. - 30.03.2023

Дзіна Ляўонава
Вясна
кавярня «Dobra materia»
Nowolipki 13, Warszawa

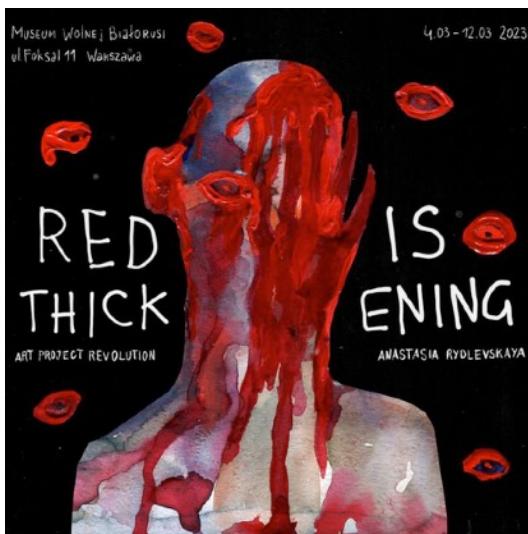
У суботу, 4 сакавіка, у Варшаве адкрываецца выставка беларускай мастачкі і дызайнеркі Дзіны Ляўонавай «Вясна».

Гэта асабісты дзённік, у якім аб'яднаны леташні досвěд аўтаркі.

Спадарыня Дзіна — мастачка з Мінска, якая ў пачатку 2022 года пераехала ў Кіеў. Пасля пачатку вайны ва Украіне яна з сям'ёй мусіла ўцячы ў Варшаву і засталася тут дагэтуль. Важным месцам для мастачкі стала варшаўская кавярня Dobra Materія — любімая кавярня побач з яе новым домам, дзе можна сустрэцца з сябрамі, выпіць кавы, маляваць эскізы і такім чынам адчуваць сябе нормальна, калі ўсё навокал стала ненормальным.

На выставе прадстаўлены аўтапартрэты, замалёўкі, якія аўтарка малявала ў розных варшаўскіх кавярнях, яе першыя малюнкі пасля ўцёкаў з Украіны і адзіны твор, які быў створаны ва Украіне і заставаўся ў гэтым горадзе на працягу паўгода пасля пачатку вайны. На вернісажы аўтарка таксама прадставіць сваю відэаработу.

04.03. - 12.03.2023

Art Project «Revolution»
Red is thickening
Музей вольнай Беларусі / Free Belarus Museum
ul. Foksal 11, Warsaw, Poland

З 4.03 па 12.03 адбудзеца выстава пад назвай “Red is thickening”.

Апошні год стаў цяжкім не толькі для ўсіх нас, але і для Беларусі, таму гэта выставка прысвечана рэфлексіі на тэму нашай краіны. Таксама выставка стане сваеасаблівым дзённікам жыцця праекта Art Project «revolution» з аглядкай на тое, што зрабіў праект за апошні год.

Будуць прадстаўлены работы рэпрэсаванай беларускай мастачкі Анастасіі Рыдлеўскай, якія яна стварала падчас пратэстаў і якія засталіся ў Беларусі, а таксама пакажам фільмы праекта Art Project Revolution.

04.03. - 02.04.2023

Сямён Маталянец / Semyon Motolyanets

Объединение PARAZIP. Цемента II

Музей нонконформистского искусства /

Museum of nonconformist art

Пушкинская 10, Санкт-Петербург

Авторы: Александр Строков, Анатолий Павлов и Кирилл Или, Анастасия Бырдина, Андрей Сикорский, Антон Мовсесьян, Алена Терешко, Алина Халитова, Анастасия Иваненкова, Валерия Александрова, Вера Светлова, Владимир Козин, Гreta Димарис, Григорий Грязнов, Дмитрий Жеравов, Игорь Плотников, Игорь Яновский, Илья Минин, Катарина Кано, Коля Садовник, Ксюша Пилипецкая, Лина Кордюченко, Наташа Гражданкина, Наталья Феофилова-Фетинг, Саша Глейзер, Семен Мотолянец, Софья Григорьева, Стас Багс, Татьяна Дубовская, Татьяна Поле, Тимур Мусаев-Каган, Эмилия Санги, Elle Selezneva, Юлия Рибетки, DRD4 group (Юлиана и Дмитрий), Юстина Комиссарова, Ярослав Селезнёв

Курирует: Катарина Кано

Мосты и стены — строятся из одного материала.

Первая выставка «Цемента I» состоялась в 2014 году. Она задумывалась как альтернатива выставкам Documenta и Manifesta — отсюда иозвучное название, придуманное одним из художников объединения PARAZIP Керимом Рагимовым.

Художник Владимир Козин сформулировал основной тезис выставки «Цемента I» так: «Создавая границы — мы цементируем свободу». Первая «Цемента» была попыткой продемонстрировать равенство всех участников: выставочное пространство делилось на равные участки поверхности стен, а художники тянули жребий, чтобы занять свое место.

«Цемента II» поднимает вопрос о двойном назначении материалов и множественности смыслов форм. Стены и мосты переходят в языковую единицу, наделенную способностью давать определение предметам и процессам. Материально-вещественное преобразуется в философско-психологическое, где второе вновь стремится встать в предметном мире.

Характер выставки звучит полисемией и омонимами. Где полисемия — смысловая многовариантность (грубый ответ/ грубый материал), а омонимы — одинаковые единицы, имеющие не связанные друг с другом определения (свет — источник освещения / свет — высшее общество).

Авторы объединения PARAZIP, каждый со своим походом, многогранно раскрывают тему, предлагая зрителю прогулку от частного к целому.

<https://nonmuseum.ru/event/parazit-union-cementa-ii/>

05.03.2023

Валерія Хріпач / Valeria Khrripatch

Valeria Khrripatch

A place

Studio A

Berlin 10243, Radialsystem, Holzmarktstraße 33,
Studio A (5th floor)

Valeria Khrripatch - our artist-in-residence at **Sasha Waltz & Guests** since February 2023 - will present the results of her artistic research during the residency, followed by a talk with the artist moderated by PerspAKTIV's partner and art manager Anna **Chistoserdova (Ambasada Kultury)**. The presentation with the name »A place« is a project about the experience of forced migration, in which Valeria Khrripatch uses the experience of her own forced migration from Belarus as a way to see and share the realities of millions of migrants in new ways.

If you are curious, come and join the open-studio-presentation on 5 March at 19 pm!

Idea/Concept/Direction: Valeria Khrripatch

Dance: Valeria Khrripatch, Alex Sherbakov, Liam Wustrack, Sho Nakasatomi, Alexandra Sikorskaya

Music/Sound: Rati Baramadze, Giuseppe Pascucci, Giovanni Cristino (Baco)

Light: Sergey Novitskiy

Video projection: Alexandra Kononchenko

Coordination PerspAKTIV: Claudia Neubert

Coordination Sasha Waltz & Guests: Emilie Guérin

The project PerspAKTIV is realized by RAZAM e.V. - Belarusische Gemeinschaft, Ambasada Kultury and In Situ with financial support of the German Federal Foreign Office (Auswärtiges Amt).

#civilsocietycooperation

<https://perspaktiv.art/news>

http://lightness.tilda.ws/projects_en

08.03.2023

Яна Шостак / Jana Shostak

Dzień kobiet w PGS. Spotkanie z artystkami Agatą Sławką i Janą Shostak.

Państwowa Galeria Sztuki
Plac Zdrojowy 2, 81-720 Sopot

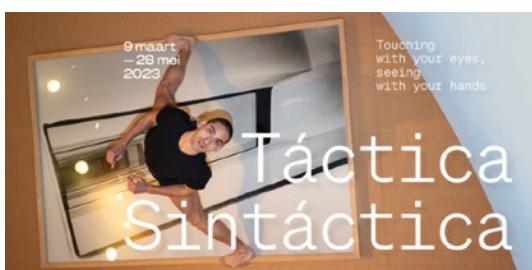
W środę, 8 marca – Dzień Kobiet!- zapraszamy na spotkanie z laureatkami Paszportów Polityki w kategorii „sztuki wizualne” – **Agatą Słowak** (za 2022) i **Janą Shostak** (za 2021). Rozmowę poprowadzi Piotr Sarzyński z tygodnika Polityka.

Spotkanie rozpoczniemy od pokazu wideo pierwszej części spektaklu „Krzykucha. Stand Up (For Your Rights) Comedy” w reż. Jany Shostak. Spektakl został wyprodukowany przez Teatr Komuna Warszawa, dofinansowany przez Urząd Miasta Stołecznego Warszawy w ramach projektu HUB Kultury KW.

Agata Słowak otrzymała nagrodę za odważne podejmowanie w malarstwie tematyki kobiecej, której nadaje osobisty i pełen emocjonalnego zaangażowania wyraz. Urodzona w 1994 roku, malarka, absolwentka warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Dyplom obroniła w 2019 roku. Brała udział w wystawach Farba znaczy krew w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie (2019), Kto napisze historię łez w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie (2021/2022) , Niepokój przychodzi o zmierzchu w Narodowej Galerii Sztuki Zachęta (2022), i Siedem etapów życia kobiety w Miejskiej Galerii Sztuki w Łodzi (2022). W 2022 roku miała wystawę indywidualną Tylko nasze stany w Fundacji Galerii Foksal w Warszawie.

Jana Shostak, artystka urodzona w 1993 roku w Grodnie. Polsko-białoruska aktywistka, artystka intermedialna. Do Polski przyjechała w 2010 roku. Obecnie mieszka i pracuje w Warszawie. W swojej praktyce artystycznej skupia się na działaniach aktywizujących/hakujących społeczności poza obrębem świata sztuki. Jej najbardziej znana akcja to Krzyk dla Białorusi, gdy codziennie o godz. 18:00 przychodziła pod przedstawicielstwo Unii Europejskiej przy ul. Jasnej w Warszawie i krzycząc, zwracała uwagę na łamanie praw człowieka w jej kraju.

<https://pgs.pl/dzien-kobiet-w-pgs-spotkanie-z-artystkami-agata-slowak-i-jana-shostak/>

09.03. - 28.05.2023

Валерый Кацуба / Valery Katsuba

Táctica Sintáctica

Marres, Huis voor Hedendaagse Cultuur
Capucijnenstraat 98, 6211 RT Maastricht, Nederland

Táctica Sintáctica

Touching with your eyes, seeing with your hands

‘Ik weet niet hoe ik moet toevoegen. Ik weet alleen hoe ik moet creëren. Dat is alles.’
Marguerite Duras, *No More* (1995)

De tentoonstelling Táctica Sintáctica gaat tegen de regels van het museum in om het lichaam de ruimte te geven. De kunstwerken staan verspreid over de ruimtes, sommige gedeeltelijk verborgen, andere kunnen alleen worden bekeken als bezoekers bereid zijn te hurken, te klimmen of te knielen. De kunstenaar Diego Bianchi grijpt elke gelegenheid aan om de bezoekers wakker te schudden, te verrassen en aan te raken. Voor deze tentoonstelling transformeert hij samen met de dichter en curator Mariano Mayer een selectie kunstwerken uit de Museo CA2M Collection en de ARCO Foundation Collection (Spanje). De selectie bevat werken van David Hockney, Julia Spínola, Dan Flavin, Dora García, Jimmie Durham, Günther Förg, Zoe Leonard, Bruce Talamon, Joachim Koester en vele anderen. Ze voegen eigen werk van Bianchi toe en passen het geheel in een nieuwe strategie (táctica) van het loslaten (sintáctica). Door de werken in de collectie in een nieuw kader te zetten ontregelen ze ook de identiteit en sensualiteit van de lichamen eromheen. Táctica Sintáctica zet zo aan tot beweging en spel en genereert oneindig veel nieuwe perspectieven. De radicale vraag is: Wat voor beweging en identiteiten liggen verborgen en worden weerspiegeld in kunsttentoonstellingen? En wat wil het lichaam zelf?

Táctica Sintáctica begon in 2022 als onderdeel van de serie Dubbing the Voice van het Museo Centro de Arte Dos de Mayo in Madrid. In de serie worden kunstenaars uitgenodigd om een nieuw perspectief op de collectie te geven. Kunstenaars creëren verstoringen, onvoorziene interpretaties en nieuwe manieren van spreken. Hierdoor worden de collecties als het ware

opengegemaakt worden voor een nieuw discours. Het opnieuw invullen en inrichten van deze tentoonstelling in Marres markeert de tweede fase van dit discours. Hier biedt de ingreep immers geen perspectief op een verankerde verzameling, maar toont het een groepstentoonstelling die los van institutionele banden functioneert.

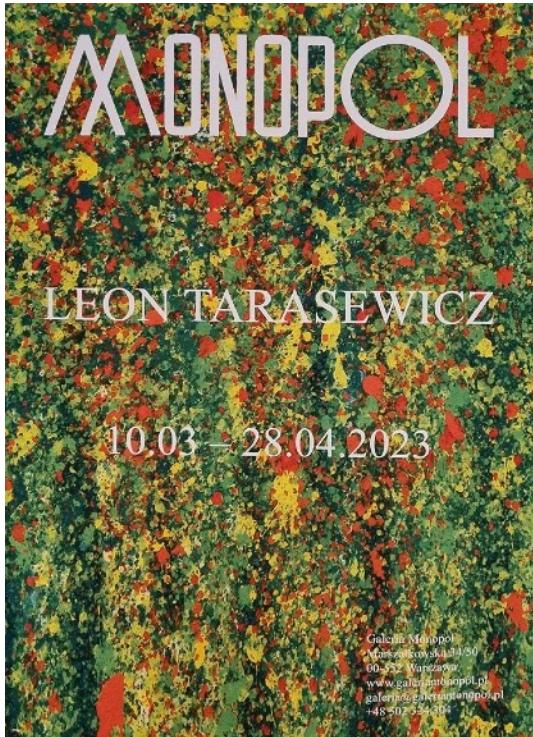
Diego Bianchi en Mariano Mayer: "Het begon allemaal als een spel. We wilden een compleet landschap van werken in een museum opbouwen. Een landschap bestaande uit heterodoxe elementen, hoog op elkaar gestapeld, die dienen als kritiek op de klinische en neutrale manier waarop kunstwerken worden tentoongesteld. We wilden de tijd nemen om ons voor te stellen dat werken weer dingen van de wereld waren. Daarbij begonnen we ze te zien als circulerende deeltjes, blootgesteld aan licht of gevaar. Door de gevoelige band die we met objecten herstellen, kunnen we onze tastbaarheid en herinnering herontdekken. Om te voorkomen dat onze tactiele emoties een waas worden die de werken overspoelen, moesten we materialen gebruiken die onafgewerkt, zacht, warm, koud, hard, ruw waren. De materialen strelen, masseren, verlengen; andere vormen vinden in de herhaling, in het aanraken en voelen, in de gebaren. Sculpturale objecten belichamen een moment in de tijd; ze leren ons denken met onze handen. Met onze ogen ontdekken we de afstand die bestaat tussen ons lichaam en wat we willen aanraken. Ze hebben niets te maken met ons visuele genot; ze meten alleen hoe ver of dichtbij datgene is wat we willen aanraken."

Táctica Sintáctica is de tweede in een reeks re-makes die Marres in 2020 begon met de tentoonstelling Codex Subpartum, waarin drie kunstenaars muziekstukken componeerden op basis van de collectie van het Sztuki Museum in Lodz, Polen.

Diego Bianchi (Buenos Aires Argentinië, 1969) studeerde grafisch ontwerp aan de Universiteit van Buenos Aires en werkt sinds 2003 als beeldend kunstenaar en docent. Tot zijn meest opmerkelijke tentoonstellingen behoren INFLATION, Liverpool Biënnale (2021); Sauvetage Sauvage en Softrealism, Galerie Jocelyn Wolff (Parijs, 2020 & 2019); Museo Abandonado: Barrio Kronfus, Bienal Sur 2019 (Argentinië); The Enchanting Now, Museo de Arte Moderno de Buenos Aires (2017); WasteAfterWaste, Perez Art Museum (Miami, 2015); Suspensión de la incredulidad, Museo de Arte Latinoamericano de Buenos Aires (2015); Under de Si, in samenwerking met Luis Garay (Matadero, Madrid, 2018, Wiener Festwochen, Oostenrijk en Bienal de Performance, Buenos Aires, 2015); El trabajo en Exhibición, Galerie Jocelyn Wolff (Parijs, 2015); Into the wild meaning, Visual Arts Center (Austin, 2013). Zijn werk is ook te zien geweest op de 13e Istanbul Biënnale van Istanbul (2013); 11e Biënnale van Lyon (2011) en de 10e Biënnale van Havana (2009). Sinds 2009 geeft hij les in het Artists Program aan de Universidad Torcuato Di Tella en workshops en symposia bij andere instellingen. Hij publiceerde ook boeken, waaronder Enlarge. Diego Bianchi Works 2003-2010 (KBB, 2011); RUB. Perspectivas sobre la obra de Diego Bianchi, onder redactie van Inés Katzenstein (Motto, 2018); Diego Bianchi, El presente está encantador(Museo de Arte Moderno de Buenos Aires, 2019) en Táctica sintáctica (Museo CA2M, 2022). Hij nam deel aan The Programme of Visual arts Rojas-UBA-Kuitca 2003-2005 (Buenos Aires) en The Skowhegan School of Painting and Sculpture (Maine, 2006).

Mariano Mayer (Buenos Aires, Argentinië, 1971) is dichter en onafhankelijk curator en woont sinds 2002 in Madrid. Zijn meest recente curatorprojecten omvatten Un lento venir viniendo, Cap I . Colección Oxenford(MAC Niterói, Brazilië, 2022); Amplitud de contexto with Manuela Moscoso (ARCOmadrid 2023/2022); Tiempo produce pintura – pintura produce tiempo. Álex Marco (Espai d'Art Contemporani, Riba-Roja, 2022); Azucena Vieites. Playing Across Papers (Sala Alcalá 31, Madrid, 2020); En el ejercicio de las cosas, met Sonia Becce (Plataforma Argentina ARCOmadrid 2017); La música es mi casa: Gastón Pérsico (MALBA, Buenos Aires, 2017); Isla de Ediciones (arteBA, Buenos Aires, 2017/2016) and Plano, peso, punto y medida (Universidad Torcuato Di Tella, Buenos Aires, 2011). Publicaties omvatten Fluxus Escrito (Caja Negra, Buenos Aires, 2019); Justus (Diputación de León and Instituto Leonés de Cultura, 2009); Fanta (Corregidor, Buenos Aires, 2002). In 2016 was hij Curating Professor van het kunstenaarsprogramma Universidad Torcuato Di Tella, Buenos Aires.

<https://marres.org/programmas/tactica-sintactica/>

10.03. - 28.04.2023

Ляўон Тарасэвіч / Leon Tarasewicz

Leon Tarasewicz

Galeria Monopol

Marszałkowska 34/50, 00-552 Warszawa

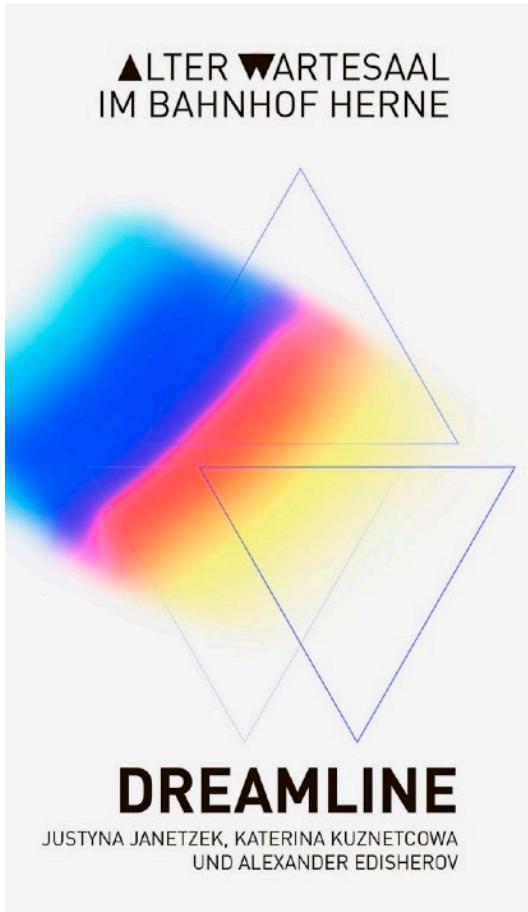
Druga indywidualna wystawa Leona Tarasewicza w Galerii Monopol jest prezentacją najnowszych obrazów artysty, przygotowanych specjalnie na tę okazję. Obrazy, podobnie jak sama wystawa, nie noszą tytułów. Jest to świadoma decyzja, podjęta już na samym początku jego drogi twórczej. Tarasewicz pisał: „Nigdy nie mogłem znieść żadnych tytułów i pisania na obrazach. Nigdy też tego nie robiłem i bardzo mi przeszkadza takie coś w patrzeniu na obraz, który powinien zawsze bronić się malarstwem i tylko malarstwem. Słowa zostawmy tam, gdzie są one najpotrzebniejsze”.

Twórczość Leona Tarasewicza nie potrzebuje zatem słów. Za pomocą malarstwa zachęca do podziwiania piękna przyrody. Zatapiania się w niej, czyli imersji, w której zapominamy o granicy oddzielającej nasze ciała od otaczającego nas środowiska. To obrazy, które są pejzażami, jednak same przedstawienia zostały zredukowane do najprostszych środków wyrazu. Są kompozycjami opartymi na umownych kształtach i energetycznych kolorach. Opowieściami o przebywaniu zarówno w naturze, jak i obserwowaniu jej z dystansu, w sytuacjach przypadkowych. Na przykład podczas jazdy trasą szybkiego ruchu, gdy przez szybę samochodu obserwujemy przecinające się tęcze. Oprócz piękna, nad którym zachwyty udziela się większości z nas, pejzaż czasem kryje w sobie tajemnice i historie nienależące do łatwych do zrozumienia. W tych przypadkach natura ukazuje swoją niejednorodność, stając się scenerią i świadkiem dramatycznych zdarzeń.

Leon Tarasewicz mieszka w swojej rodzinnej wsi Walili na Podlasiu. W powstały ostatnio obrazach nawiązuje do złożonej historii regionu, z którego pochodzi. Konflikty na tle religijnym, etnicznym, kulturowym znane z przeszłości to wątki pojawiające się w twórczości artysty już wcześniej. Myśląc o kryzysie uchodźczym na granicy polsko-białoruskiej nabierają obecnie nowego kontekstu. Artysta obserwuje, to co dzieje się wokół niego i zwraca się ku abstrakcji, językowi wizualnemu, który zna najlepiej. Pejzaż traktuje nie tylko jako dowód potęgi natury i jej dominacji nad człowiekiem, ale również rodzaj upamiętnienia tych, których już z nami nie ma. Doszukuje się w nim również śladów poprzednich pokoleń i historii ich życia. W tej sytuacji słowa często stają się bezbronne, więc może z pomocą przyjdą im obrazy.

<https://galeriamonopol.pl/pl/leon-tarasewicz-2023/>

<https://reform.by/kod-i-matjeryja-zhyvapisu-pasljaslo-e-da-vystavy-bez-nazvy-ljavona-tarasjevicha>

10.03.-10.4.2023

Кацярына Кузнецова і Аляксандр Эдішэрой /
Katerina Kuznetcowa und Alexander Edisherov

DREAMLINE

Alter Wartesaal Herne

Herne Bahnhof, Deutschland

Ab Freitag, 10. März 2023, zeigt der alte Wartesaal im Herner Bahnhof die Ausstellung „Dreamline“. Eine Gemeinschaftsproduktion der drei Künstler*innen **Justyna Janetzek, Katerina Kuznetcowa und Alexander Edisherov**. Die Ausstellung ist dienstags bis donnerstags sowie an Feiertagen jeweils von 14 bis 18 Uhr geöffnet und noch bis zum 10. April in Herne zu sehen. Der Eintritt ist frei.

Die Künstler*innen haben im Wartesaal eine begehbarer Horizontlinie erschaffen, von der aus ein in das Gewölbe projizierter Regenbogen zu sehen ist. „Wir wollten eine gemeinsame Arbeit machen und haben uns überlegt, welches Thema uns alle reizt“, sagt Katerina Kuznetcowa. „Sich mit dem Horizont zu beschäftigen erschien allen spannend, da wir ursprünglich Bildhauer sind und die Horizontlinie bei unseren Arbeiten eine wichtige Rolle spielt“.

„Zunächst gab es die grundsätzliche Idee“, erklärt Alexander Edisherov. Die weitere Ausführung habe sich durch den Raum des alten Wartesaals in Herne ergeben, den die Künstler*innen für ihr Projekt ausgewählt haben. Den begehbaren Horizont bildet nun ein zwei Meter hohes Bühnengerüst. „In unserer Ausstellung wird der Horizont erstmals greifbar. In der Natur können wir diesen nie erreichen, aber hier wird er für die Besucher erlebbar“, beschreibt Justyna Janetzek das Kunstwerk. Vom Horizont aus können die Besucher*innen eine Regenbogenprojektion unter dem Gewölbehimmel begutachten. „Wir haben uns überlegt, welche Phänomene es im Himmel über dem Horizont gibt und sind so auf den Regenbogen gekommen“, sagt Alexander Edisherov.

Die Vernissage beginnt am Freitag, 10. März 2023, um 19 Uhr. Während der gesamten Laufzeit werden die Künstler*innen immer mal wieder vor Ort sein, um den Besucher*innen die spezielle Raumerfahrung im alten Wartesaal näher zu bringen.

https://www.herne.de/Meldungen/News-Detailansicht_219906.html

11.03.2023

Wiaczorki / Вячоркі
Spotkanie z Tanią Tur
MY
Fredry 5/3a. Poznań

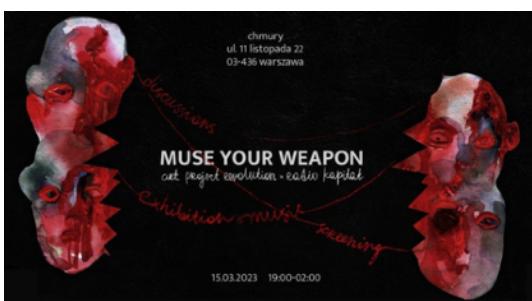
WIACZORKI. Spotkanie z Tanią Tur (@tanya_tur_) - białoruską artystką i projektantką, która przy świecach rozpowie o nowym projekcie artystycznym, pokaże swoje dzienniki z tekstu i teaser filmu, który nawiązuje do stron ojczystych, mocy ziemi, rodu i wsi. Będzie ciekawie nawet dla tych, którzy nie rozumieją rosyjskiego.

(Wybrane pytania do artystki i jej odpowiedzi będą przetłumaczone z polskiego i na polski podczas spotkania

15.03.2023

Anastasia Rydlevskaya, Art Project Revolution

MUSE YOUR WEAPON:
Radio Kapitał x Art Project Revolution
Chmury
11 listopada 22, Warsaw, Poland

If my art has nothing to do with people's pain and sorrow, what is 'art' for?

We have prepared an ephemeral, interdisciplinary evening of engaged art. In the specially rearranged space of Chmury club, we will watch films, drawings and sculptures, talk about human rights and the role of art, listen to a concert and a radio play, and finally dance out our emotions and dance in the strength. Because all muses can unite us in action, resistance and fight with the status quo.

ALL EVENING: EXHIBITION

Anastasia Rydlevskaya (BY) | Vrogini (PL) | Igor Pisuk (PL) | Halyna Dudar (UA)

19:30 'My friends are listening to the war' - a radio play about the soundscape of the war in Ukraine, directed by Roza Sarkisian [play in Ukrainian with Polish and English subtitles]

20:15 screening of short films by @art.project.revolution

The films will be followed by a discussion with the filmmakers and invited guests.

22:00 LIVE: Oleksii Podat

Oleksii Podat is a Kyiv-based musician and producer from Sloviansk, creating experimental / power electronics, noise and ambient. Associated with the Kyiv electronic scene, his music is based on processed field recordings.

23:00 DJ set / @radio_kapital

The evening will close with DJs associated with Radio Kapitał, offering their own take at the chant of "we will rave on Putin's grave". Because we will, soon.

Playing for you: Matka Boska Rejwowa b2b with Matka Boska Kapslokowa and DJ z Wąsem.

16.03.2023

A.R.Ch. (Mikhail Sankov) / A.R.Ch. (Mikhail Sankov)

**Сустрэча з мастаком А.Р.Ч.
(Міхаілам Сяньковым)
Gray Mondorla Studio
Mostowa 5 / 12, Poznan, Poland**

Mikhail Sankov распавядзе пра свой шлях у мастацтве і свае інтарэсы, як мастака і пісьменніка.

17.03. -18.03.2023

Маша Мароз / Masha Maroz

**Open Studios
GlogauAIR
Glogauer Str. 16, Berlin**

In her artistic and research practice Masha Maroz explores the historical Belarusian context through the lens of synthetics between the archaic forms and technologies assuming the transformative potential of traditional culture in the dominant socio-political matrix. Inspired by quantum physics, Oriental philosophy and the ancient worldview of the Slavs, the artist sees affinity connections between these forms of knowledge.

Maroz is a founder and curator of the *Past Perfect* platform, dedicated to the preservation and popularization of the ethnographic heritage of Belarus. Expeditions to the Polesia region are an important part of her research. With an interest in crafts, material and image-making she uses a diverse array of disciplines to develop her language through different artistic forms: installations, textiles, photography, analog and digital graphics, objects.

From 2018 to the present day I'm working on a monograph researching the status of modern ritual veneration of roadside crosses of Polesse region. I traveled thousands of kilometers across Belarus, visited hundreds of villages and captured more than 430 crosses.

These crosses are a phenomenon of material and spiritual culture, which contains important evidence of the ethnic history of Belarus. They are excellent examples of traditional art, which often still reflect the experience of entire groups of woodcarvers, weavers, embroiderers, and blacksmiths. This alive tradition acquires new and more specific features every year, transforming under the pressure of time. Bearers of ancient knowledge, craftswomen and masters are leaving this world, and the collective experience manifests itself with new forms.

Masha Maroz

"The Long Way Home. Chapter 3"

2018 – 2023

Installation

Video, embroidered fabric (found in abandoned Polesse house), candles, lighter
Size variable

From 2018 to the present day Masha Maroz has been working on a monograph researching the status of modern ritual veneration of roadside crosses of the Palesse region (southern part of Belarus). She has traveled thousands of kilometers across the country, visited hundreds of villages photographing more than 430 crosses.

These crosses are a phenomenon of material and spiritual culture, which contains important evidence of the ethnic history of Belarus. They are excellent examples of traditional art, which often still reflect the experience of entire groups of woodcarvers, weavers, embroiderers, and blacksmiths. This living tradition acquires new and more specific features every year, transforming under the pressure of time and circumstances. Bearers of ancient knowledge, craftswomen and masters are leaving this world, and the collective experience manifests itself with new forms.

<https://glogauair.net/activity/showcase-masha-maroz/>

17.03.2023

Вітанкі з Беларусі

Музей вольнай Беларусі / Free Belarus Museum
ul. Foksal 11, Warsaw, Poland

Выставка карцін рэпрэсаваных беларускіх мастакоў “Вітанкі з Беларусі”.

Гэта жыццёвы погляд і рэакцыя на апошня падзеі ў Беларусі, вернісаж твораў мастацтва, створаных у перыяд з 2020-2023г.

Усе мастакі былі рэпрэсаваныя, вымушана пакінуць краіну, а большасць з іх адбылі турэмны тэрмін.

На выставе будуць прадстаўлены: працы розных стыляў і жанраў, відэа - арт, карціны на адзенні, перфарматыўныя карціны, інсталяцыі, турэмныя малюнкі.

У гэты вечар адбудзеца аўкцыён-продаж некаторых карцін,

Разъяр па дрэве і былы палітвязень Уладзіслаў Макавецкі цалкам адбыў двухгадовае «пакаранне» ў івацэвіцкай калоніі. У «Воўчых норах» сябраваў з Паўлам Юхневічам і Алесем Пушкіным. Адтуль даслаў сваёй жонцы малюнак зеленавокага коціка-сфінкса ў турэмной робе на фоне трох зорак у аkenцы за кратамі. Праз год «Котэк Друша» трапіў на афішу выставы карцін рэпрэсаваных мастакоў, якая адкрыеца ў Варшаве 17 сакавіка. Размаўляем з Уладзіславам Макавецкім пра ката Друшу, Алеся Пушкіна і Беларусь на раздарожжы.

Страшнае раздарожжа Беларусі

Мог бы з'явіцца на выставе і партрэт Уладзіслава Макавецкага, намаляваны ў івацэвіцкай калоніі мастаком і палітвязнем Алесем Пушкіным. Як распавядае Уладзіслаў, вынесці гэты малюнак на волю не ўдалося – яго сканфіскавалі на выхадзе з зоны. Але некаторыя працы Пушкіна апынуліся-такі на свабодзе разам з Уладзіславам. Сярод іх – выявы Еўфрасінні Полацкай і «Беларусь на раздарожжы».

«Гэтыя малюнкі цудоўныя. Пра беларусаў на раздарожжы паміж усходам і захадам мы з ім шмат размаўлялі, і гэта я падкінуў яму ідэю. Сказаў, што хацеў бы яе ўласбіць у разьбе. А

ён такі: давай я намалюю, як гэта можа выглядаць. І намаляваў. Такое страшнае чыгуначнае раздарожжа з цягнікамі на «west» і «ost», канцлагерам, вышкай і печкай у цэнтры...» – кажа Уладзіслаў Макавецкі.

<https://belsat.eu/news/11-03-2023-za-kotsika-drushu-magli-kinuts-u-shiza-byly-palitvyazen-raskazau-pra-vouchyya-nory-i-sustrechy-z-alesem-pushkinym>

18.03. - 21.03.2023

Лізавета Міхальчук / Lizaveta Mikhalkchuk

Lizaveta Mikhalkchuk

цыкл лекций

Art. All Inclusive / Мастацтва. Усё ўключана

Warszawskie Obserwatorium Kultury

ul. Marszałkowska 34/50, Warszawa

Цыкл лекций-гутарак, прысвеченых розным галінам візуальнага мастацтва, што знаходзяцца па-за межамі так званага “высокага”, “чыстага”, “сапраўднага” мастацтва, і нярэдка (у тым ліку ў клясічнай гісторыі мастацтва) разглядаюцца як маргінальныя, другасныя альбо ніжэйшыя ў дачыненні да яго.

Мы робім гэта дзеля таго, каб пахінуць стэрэатыпна-іерархічныя канструкты тэорыі і гісторыі мастацтва, каб уключуць гэтыя маргінальныя зоны ў агульную карціну, каб пашырыць нашыя гарызонты бачання і разумення мастацтва з улікам гэтае “інклузіўнай” оптыкі, каб вызваліць узурпаваныя мастацтвы і сцвердзіць значнасць тых, што доўгі час альбо з самога пачатку знаходзяцца “пад сумневам”.

Цыкл складаецца з 7 частак, кожная з якіх прысвячана пэўнай маргінальнай зоне мастацтва і звязаным з ёй стэрэятыпамі і ўключае 2-4 лекцыі.

Гэтым разам мы запрашаем вас на ўводную гутарку-прэзентацыю цыкла, а таксама на 3 лекцыі з першай часткі “Непрафесійнае мастацтва”: “Народнае мастацтва”, “Наіўнае мастацтва” і “Мастацтва аўтсайдэраў”.

Лектарка: Лізавета Міхальчук / мастацтвазнаўца, куратарка галерэі Прасторы КХ і онлайн-галерэі www.spacekx.com

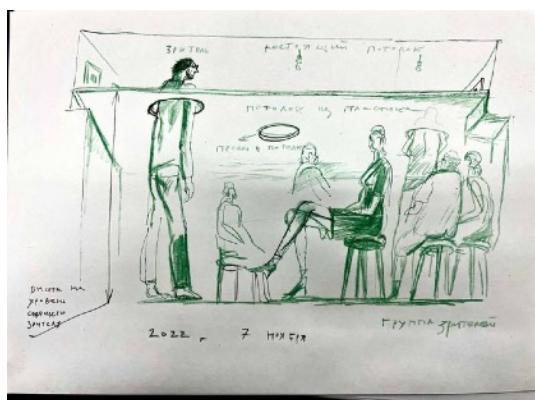
18 сакавіка 17:00 – Прэзентацыя цыкла лекций ART ALL INCLUSIVE / МАСТАЦТВА. УСЁ УКЛЮЧАНА. Уводзіны ў проект

19 сакавіка 17:00 – Частка 1: НЕПРАФЕССІЙНАЕ МАСТАЦТВА. Лекцыя 1: НАРОДНАЕ МАСТАЦТВА

20 сакавіка 19:00 – Частка 1: НЕПРАФЕССІЙНАЕ МАСТАЦТВА. Лекцыя 2: НАІЎНАЕ МАСТАЦТВА

21 сакавіка 19:00 – Частка 1: НЕПРАФЕССІЙНАЕ МАСТАЦТВА. Лекцыя 3: МАСТАЦТВА АУТСАЙДЭРАЎ

18.03.2023

Міця Махнарылаў / Митя Мохнорылов

Незнакомый потолок

НИИ PARAZIT

Улица Рентгена 4, Санкт-Петербург

Куратор: **Настя Бырдина**

Художники: **Parazit**

выставка продлится три четыре или семь недель.

проблема, которую разрабатывали художники — тема становления. главным образом, она реализуется в форме заниженного потолка . Зрителю предстоит передвигаться по выставке согнувшись. в какой-то момент он поймёт «правила игры» и сможет играющи передвигаться в пространстве, кружась на офисных стульях. но в самом начале он насторожен — сгенерированный искусственным интеллектом голос Бориса Гроуса ведёт отсчёт времени. в зеркалах группы «Кирилл Или Анатолий Павлов» зритель видит либо ушлёпка, либо покойника. на стенах висит искажённый дартс DRD4 group. по словам художников, «когда мы представляем себе какую-то цель, то видим её конечной точкой, достаточно ясной, и перед нами стоит только техническая задача — хорошенко прицелиться; но в процессе продвижения картина понемногу искажается и намеченное размывается, обрастая артефактами, а технические вопросы норовят перерасти в экзистенциальные». ключевым артефактом выставки выступает хрустальная сова ЧГК (как маркер достижений или целей, к которым можно стремиться). её можно увидеть, вынырнув в дыры, просверленные в навесном потолке. так, выпрямившись в полный рост, зритель окажется на втором уровне выставки. над потолком его ждёт встреча с возвышенным. янтарный цвет навесного потолка обеспечит лампово-жёлтый оттенок поднебесья. каждый художник оставил след, и не один. но как же будет происходить знакомство?

<https://www.facebook.com/events/888940785654628/?ref=newsfeed>

18.03. - 24.03.2023

Уладзімер Грамовіч і Леся Пчолка, Марына Напрушкіна, Antiwarcoalition.art / Максім Тымінко, Аляксандар Камароў / Uladzimir Hramovich & Lesia Pcholka, Marina Naprushkina, Antiwarcoalition.art / Maxim Tyminko, Aleksander Komarov

Sovereignty Reimagined
Maenad Collective
46-55 Metropolitan Ave, Suite 305 Ridgewood NY

Dear Friends, we are happy to announce our upcoming exhibition SOVEREIGNTY REIMAGINED which will be held on March 18-24 at Maenad Collective, New York

artists: @Oksana Chepelyk /UA, Helena Deda & Alex Faoro /US, Daniil Galkin /UA, Uladzimir Hramovich & Lesia Pcholka /BY, Zhanna Kadyrova /UA, Anton Karyuk /UA, Dana Kavelina / UA
Daria Maiier /UA, Elturhan Mammadov /AZ, Metasitu /GR, Vladimir Miladinovic /RS, Marina Naprushkina /DE, Valentyna Petrova /UA, Iaroslav Pobezhan /UA, Serhiy Popov /UA, Mykola Ridnyi /UA, Igor Sevcuk /NL

Curatorial group:
Alex Faoro, Maxim Tyminko, Aleksander Komarov

Organizers:
Antiwarcoalition.art and Maenad Collective

Working closely with New York based co-curator and moving image artist Alex Faoro, antiwarcoalition.art (The International Coalition of Cultural Workers in Solidarity with Ukraine) has organized this special exhibit dedicated to the investigation of sovereignty. After organizing more than twenty events throughout Europe since its inception in early 2022 during the outset of the Russian full-scale invasion of Ukraine, the coalition now presents its first North American show devoted to a deep study of this destructive object.

Sovereignty Reimagined exhibition invites audiences to consider a series of urgent questions: What is sovereignty? What can be learned from deconstructing and reconfiguring this multifaceted and often contradictory term? And how can this process help us better understand its limitations and potentialities?

Sovereignty has been enshrined as a transcendental condition of contemporary politics, self-rule and ostensible peace-building efforts in the world. However, at the same time, it has also been invoked to justify war, colonialism, irredentism, statecraft and foreign intervention, and to vindicate subsequent dispossession and humanitarian crises. In many ways, it is an ideology that holds state conflict to be the primary and rightful agent of historical change. For these reasons, it seems imperative to problematize sovereignty; not as a general concept for virtuous autonomy — that which is scarcely realized — but rather as an amorphous legal, political and rhetorical code that ensnares vast populations in the thinly veiled cross-hairs of imperialism, patriarchy, authoritarianism, oppression, violence and coercion.

In her book, Potential History: Unlearning Imperialism, Ariella Azoulay introduces the important distinction between Imperial Sovereignty - described above - and Worldly Sovereignty, "which refers to the persisting and repressed forms and formations of being in the world... [a practice] that consists of care of the common world in which one's place among others is part of the world's texture". It is a process born out of compassionate and constructive world-building and life-affirming convictions which seek to actively unlearn the stratifying and destructive tendencies of Imperial Sovereignty; those which are deeply imbricated within normative global, political, social and historical structures.

Drawing inspiration from Azoulay's elucidating text, this presentation of antiwarcoalition.art navigates the precarious threshold between these modes of being-in-the-world. Employing a wide variety of technical, conceptual and aesthetic approaches - including the use of photography, illustration, animation, graphic design, performance, found footage and personal materials - the participating artists engage in a collective process of analyzing, circumscribing, inverting and reimagining the many violent dynamics that constitute imperial sovereignty. Focusing on related subjects like trauma, interborder conflicts, demilitarization, ideological warfare, historical revisionism, stateless aspirations and the politics of memory (among other matters), the exhibit offers a critical and impassioned response to the problematic structures that continue to define and delimit our understanding of contemporary world events, their mediated relationship to the past, and their latent utopic potentialities for the future.

21.03.2023

Вольга Архіпава / Wolga Arhipawa

Wolga Arhipawa

wykład / лекция

Archetyp kobiety w sztuce Białorusi

Klub "I-DZIE-JA"

Мы / MY

Fredry 5/3a, Poznan, Poland

21 Marzec 2023

»ARGHENIP
KOBIECTY
W
SZTUCE
BIAŁORUŚI«
19:00 I-DZIE-JA

Чарговая лекцыя у «Мы» пра жанчын у мастацтве і мастацве ад жанчын. Невялічкі экспкурс ад Рагнеды Палацкай да Яны Шостак у беларускім мастацве.

21.03.2023

Марья Комарова / Maria Komarova

PYL

Reality Surfing

Alfred ve dvoře / Motus

Františka Křížka 36, Prague, Czech Republic

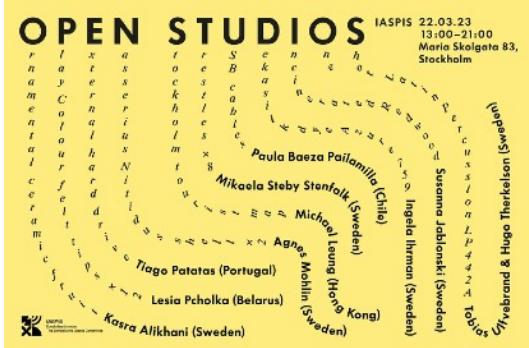
PYL: Světlana Silič, Maria Komarova, Anna Romanova, Theresa

Reality Surfing je vizuální performance, která divákům nabízí alternativní model soužití lidí a neživých entit. Objevuje nové vztahy mezi předměty denní potřeby skrze jejich materialitu a přítomnost ve společném prostoru, ve kterém objekty nabývají hodnoty rovnocenné s lidskými těly. Scénografie zde vytváří systém, který funguje podle svých vlastních pravidel. Slouží a vyžaduje servis; pohlcuje a vydává; jeho geometrie je nesmyslná stejně jako destruktivní pocity. Autorky zvou diváky k prožití alternativního modelu soužití lidí a neživých bytostí a k surfování do nové reality vytvořené ve spolupráci s houbami, pomeranči, stroji, duchy a dalšími nečekanými entitami.

Každý z nás si z dostupných věcí a znalostí sestavuje svůj vlastní malý svět, ochrannou zeď proti větru vystavěnou z náhodných fragmentů reality. Když zeď spadne, ocitáme se ve vyprahlé krajině, ve které se zřícené fragmenty spojují v nová stvoření. Přijmeme-li podmínky nového světa, můžeme zde surfovat od lepenkové krabice k delfíní ploutvi. Zažijeme okamžiky entropie a svobody, bez ohledu na to, zda jsme zavření, izolovaní od světa, nebo ve svém dobrém prostředí.

<https://www.alfredvedvore.cz/cs/program/reality-surfing-164/>

<https://www.facebook.com/events/730487941855049/730487945188382/>

22.03.2023

Леся Пчолка / Lesia Pcholka

IASPIS Open Studios Spring 2023

22 March, 2023, 1- 9pm

Maria Skolgata 83, Stockholm, Sweden

Welcome to IASPIS Open Studios spring 2023.

It's time for the IASPIS residency programmes in Stockholm to invite the public in for this spring's Open Studios! It will be a day full of events, including performances, rose tea, readings, dance, film screenings, poetry and a bar.

The artists in residence are paired up in conversation with invited guests in order to reflect current interests of the residents. This includes, among many other subjects, the theatre of the everyday, poet Inger Christensen's legacy and archival photographic projects in the context of Belarus.

All this is anchored in the artistic practices that temporarily share the same roof at Maria Skolgata 83 in central Stockholm this spring—a unique coalition of residency holders from Sweden, Chile, Portugal, Belarus and Hong Kong. Guests are poet and translator **Marie Silkeberg**, artist **Andreas Ejiksson**, curators **Alba Baeza**, **Övül Ö. Durmuşoğlu**, **Corina Oprea** and journalist **Katerina Zolotova**

Organised by IASPIS Guest Curator **Emily Fahlén**

Graphic design: **Thomas Bush**

The following artists, researchers and dancers will open the doors to their studios:

Kasra Alikhani (Sweden)
Paula Baeza Pailamilla (Chile)
Ingela Ihrman (Sweden)
Susanna Jablonski (Sweden)
Michael Leung (Hong Kong)
Agnes Mohlin (Sweden)
Tiago Patatas (Portugal)
Lesia Pcholka (Belarus)
Mikaela Steby Stenfalk (Sweden)
Tubo – Tobias Ulfvebrand & Hugo Therkelson (Sweden)

Programme

1.20–1.30pm Welcome address by Mika Romanus, Director General, the Swedish Arts Grants Committee (Foyer)
1.30–2pm **Fiction and Rose Tea** from Hong Kong – Collective reading with artist and researcher Michael Leung and others (Studio 3)
2–2.30pm Oro – An ongoing search for choreographic and musical sequences. Performed by the performing arts duo **Tubo – Tobias Ulfvebrand & Hugo Therkelson** (Dance Studio)
3–3.30pm How My Grandfather and I Split Abu Simbel (work in progress) – Artist **Mikaela Steby Stenfalk** in conversation with curator Alba Baeza (Foyer)
4–4.30pm People of the Forest – on **Archival Photography and the Visual History of Belarus** – Artist **Lesia Pcholka** in conversation with journalist and translator **Katerina Zolotova** (Studio 5)
5–5.30pm A Dramatised Uniformity – Artist **Kasra Alikhani** in conversation with artist and curator **Andjeas Ejiksson** (Foyer)
5.30–6pm How to Elevate the Ground We Walk On – Artist **Susanna Jablonski** in conversation with curator **Övül Ö. Durmuşoğlu** (Foyer)
6–9pm Bar and Music
6.30–7pm Identities (work in progress) 2023. Performance by **Paula Baeza Pailamilla** (Studio 4)
7–7.40pm The Blossoming is Rooted in the Rotten/Blomningen har rot i allt det ruttna – A conversation about Inger Christensen's poetry, sculpture and rootedness with artists **Ingela Ihrman** and **Agnes Mohlin** together with poet and translator **Marie Silkeberg** (Studio 2)
7.45–8.15pm Developing an Anti-Colonial Exploration from a Mapuche Gaze – Artist **Paula Baeza Pailamilla** in conversation with curator Corina Oprea (Studio 4)

Screening Programme

Studio 1

Tiago Patatas, Relational Infrastructures, 2022

Studio 3

Michael Leung: The Beginning of 2020, 2022; Weird and Eerie Autumn, 2022; Solidarity with Aarey, 2022; Bishan Village, 2015; Kai Fong Pai Dong, 2017; Publishing (to Find Each Other), 2023

Studio 4

Paula Baeza Pailamilla Mi cuerpo es un museo, 2021; Wüfko, 2019

Studio 7

Kasra Alikhani: Ni Måste Namasté 2020; Antingen jag eller antigen, 2021

Archive

Susanna Jablonski & Santiago Mostyn: Umdrehen, 2023

<https://www.e-flux.com/announcements/520733/open-studios-spring-2023/>
www.konstnarsnamnden.se

23.03 - 06.05.2023

Руфіна Базлова / Rufina Bazlova

Horizons of the Autonomy

Knoll Galéria Budapest

1061 Budapest Liszt Ferenc tér 10

Participaiting artists:

**Rufina Bazlova, Attila Bagi, Alice Hualice, Zoe Leonard / Zsuzsanna Szegedi-Varga,
Zsuzsanna Simon, Lázár Todoroff, Gabriella Tuboly-Vincze**

Curator: **Erzsébet Pilingér**

Folyók, tavak, mocsaras vidékek és a természet élettelen tárgyai „környezeti személyiség"-ként váltak a jogban elfogadottá a környezetvédelem új lehetőségei érdekében az utóbbi években Új-Zélandon, Indiában és Európában. Ám már korábban, 2006-ban magának a természetnek a jogait ismerte el egy Pennsylvaniai település, ugyanez rövidesen Ecuador alkotmányában is megjelent, majd Bolívia nyilvánította ki, hogy a természetnek a tiszteletre és a regenerálódásra egyaránt joga van. Autonóm létezésük és védelmük joga vált így elismertté. A joggyakorlat e változásával párhuzamosan alakultak ki viszont olyan új ökológiai perspektívákat hozó gondolkodásmódok, amelyek szerint az emberi lények és a nem-emberi létezők kapcsolatában az együttműködés domináns, s nemcsak az ember központi szerepét utasítják el, hanem azokat a nézeteket is amelyek az embert autonómnak és önállónak tekintik. David Abram egy „több-mint-emberi" világról gondolkozott így, majd az emberi felsőbbrendűség-tudat elutasítása és a bolygó, sőt az univerzum tárgyai autonómiájának elképzelése a tárgy-orientált-ontológia elméleteiben is megjelent.

Az autonómia (azaz - többek között - az önrendelkezés, a saját törvények, szabadság) érvényesülésének lehetőségei - ahogy mindebből is látszik - folyamatosan változnak. Ám nemcsak planetáris dimenziókban: a jelen legérzékenyebb társadalmi és egyéni konfliktusai ennek megfogalmazásával és hiányának kifejezésre juttatásával válnak tetten érhetővé és érthetővé. A filozófiai szövegekben talán nehezen mefragadhatónak tűnő fogalom segítségével mind az egyik legalapvetőbb pszichés szükségletünk, és a társas kapcsolainkból következő dinamikáink, mind az állammal - talán láthatatlannak tetsző - kapcsolódási pontjaink is megjeleníthetők, s az is, hogyan is rajzolódnak ki nagypolitikai horizontok.

Ez különösen fontos egy olyan időszakban, amikor az autonómia egyik legnagyhatásúbb formájának tekinthető állami autonómia a közelünkben kerül veszélybe külső erők hatására. Felvett mindez azt a kérdés is, mit jelenhet a felbomlóban lévő vagy összeomló állam miatt többé már semmilyen biztonságot nem élvező, menekülni kényszerülő egyén autonómiája. Ám legalább ennyi veszélyt jelent számára a kizárlagos hatalmat gyakorló állam is, s kérdésessé válik, hogy a demokratikus folyamatok lendülete e viszonyok között hogyan formálhat új autonómiát, s hogy a nyilvánosság technikai médiumai vagy hagyományos műformákat új médiumként használó alakzatai által megjelenő narratívak hogyan hatnak mindenre.

A minden napok során az intézményrendszer működése határozhatja meg az individuum sorsát, heteroním, azaz külső törvények által kialakított helyzeteket létrehozva - vagy épp ellenkezőleg: elősegítve az autonómia. A kiállításon megjelenő munkák ehhez kapcsolódva olyan kérdéseket érintenek, hogy vajon a radikális társadalmi utópiák intézményesülése garantálja-e az egyén méltóságát (kórházi kezelést kapva, munkáját elveszítve vagy épp megöregedve), vagy hogyan reagálhat az egyetem önállóságának aláására egy közösséggel az autoritér állam közegében. Avagy hogyan lehet tiltakozni az intézményi erőszak ellen, hogyan fejezheti ki egy választópolgár egy esendőségét vállaló, empatikus és aktív vezető iránti vágyát avagy általában milyen esélyei vannak a kapitalizmusban az individuum autonómiájának.

Ám ez utóbbira nagy hatással vannak a különböző szerep-elvárásokat tükröző hétköznapi erkölcsi normák és ideálok is, a sokszor kényszerhelyzetet jelentő szokások, mind megjelenésünk, mind viselkedésünk szempontjából. Itt érdemes - szerűlegénségünk elismerése mellett - önállóság-vagyunk, szabadságunk kialakítása érdekében az autonómia fogalmát a filozófia története során

leginkább meghatározó két filozófus elképzéléseit felidéznünk: a Kanttól származó "merj gondolkodni!"-axiómát és Adorno által felvetett "nem-részvétel" lehetőségét is.

<http://budapest.knollgalerie.at/elozetes0.html?&L=1>

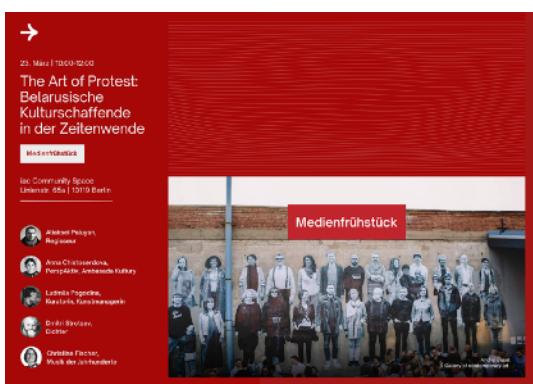
23.03. - 25.03.2023

Бела-чырвона-белы
Музеі Вольнай Беларусі
Foksal 11, Warszawa

23 сакавіка на пляцоўцы Народнага антыкрызіснага ўпраўлення — Музеі Вольнай Беларусі — пачне працу выставка плакатаў "Бела-чырвона-белы".

Выставка з'яўляецца вынікам міжнароднага конкурсу, арганізаванага ў 2022 годзе польскім Нацыянальным культурным цэнтрам у супрацоўніцтве з Міністэрствам замежных спраў Польшчы. Плакаты прысвечаны беспрэцэдэнтнаму ўдзыму беларускага грамадства дзеля дэмакратычных перамен пасля фальсіфікацыі прэзідэнцкіх выбараў у жніўні 2020 года. Выставка была прадстаўлена ў грамадской прасторы Варшавы і польскіх замежных прадстаўніцтвах ва многіх краінах свету.

Напярэдадні Дня Волі і Дня 105-годдзя Беларускай Народнай Рэспублікі польскія партнёры дараць працы з выставы ў фонд Музея ў знак салідарнасці і падтрымкі беларусаў у іх барацьбе за незалежнасць, жадаючы: "Życzymy Wolności dla Białorusi!".

23.03.2023

**Аляксей Палаян, Ганна Чыстасердава, Людміла Пагодзіна, Дзмітрый Строцай /
Aliaksei Paluyan, Anna Chistoserdova, Ludmila Pogodina, Dmitri Strotsev**

**The Art of Protest: Belarusische Kulturschaffende
in der Zeitenwende**
Iac Community Space
Linienstr.65a, Berlin

Am 23. März fand in Berlin das erste Medienfrühstück im Rahmen des vom Auswärtigen Amts geförderten Projekts „Europäisches Netzwerk für Belarus“ statt. Unter dem Titel „**The Art of Protest: Belarusische Kulturschaffende in der Zeitenwende**“ waren Journalistinnen eingeladen zum Gespräch mit dem Regisseur **Aliaksei Paluyan**, der Kulturmanagerin **Anna Chistoserdova**, der Künstlerin **Ludmila Pogodina**, dem Dichter **Dmitri Strotsev** sowie der Intendantin von „Musik der Jahrhunderte“, **Christine Fischer**, die seit vielen Jahren belarussische Kunst- und Kulturschaffende unterstützt und sich für die Freilassung von Maria Kalesnikava einsetzt. Die Veranstaltung wurde von **Chryscina Darapei** moderiert.

Das Medienfrühstück warf ein Schlaglicht auf die dramatische Lage in Belarus der freien Kunst- und Kulturszene in Belarus – denn diese gibt es heute nicht mehr. 149 Kulturschaffende sitzen heute im Gefängnis – das sind 10% aller politischen Gefangenen in Belarus. Wer den Häschern des Regimes entkam, ging ins Exil.

Und während es viel Kraft braucht, um die erlebten Traumata zu verarbeiten und in der Fremde eine neue Existenz aufzubauen, bilden sich neue Netzwerke und entstehen Projekte, die die europäische Kunst- und Kulturszene bereichern und befruchten.

So berichtete Aliaksei Paluyan von der kürzlichen Gründung der belarussischen Filmakademie. Anna Chistoserdova verwies darauf, wie zahlreich belarussische Künstler:innen auf der 50. documenta in Kassel, auf der manifesta und auf der 59. Berlinale vertreten waren. Und Dmitri Strotsev unterstrich die überragende Bedeutung der Literatur für die belarussische Gesellschaft: die europaweite Nachfrage nach den im Verlag Hochroth erscheinenden belarussischen Büchern übersteige inzwischen das Angebot von Büchern für den deutschen Markt.

<https://razam.de/the-art-of-protest-belarussische-kulturschaffende-in-der-zeitenwende/>

24.03.2023

art.project.revolution

Google "Home"

Warszawskie Obserwatorium Kultury (WOK)

Marszałkowska 34/50, Warszawa

Google „Home” to kalambur na frazę „google chrome”, która zawiera w sobie główną ideę wystawy. Wykorzystując w swoich pracach różne techniki i materiały, artystki zastanawiają się nad uczuciem, jakie wywołuje w nich słowo „dom”. W ramach wystawy pokazane będą krótkie filmy art-projektu „Revolution”, akwarele artystki Diny Leonowej, obok których znajdują się kody QR, po zeskanowaniu których będzie można przejść do strony biblioteki audio, gdzie artystka Y.L.I. zapytała Białorusinów o różnych doświadczeniach życiowych, światopoglądach, zawodach i religiach, aby powiedzieli, czym jest dla nich dom.

O 19:30 zapraszamy na warsztaty Diny Leonowej, których celem jest wyrażenie swoich emocji poprzez sztukę. Albo można będzie stać się częścią online performancu "Pakoi", który jest cielesnym studium na temat domu poprzez pryzmat tańca i ruchu. Performance odbędzie się z pokoju białoruskiego domu na wsi.

Języki wydarzenia: białoruski, polski

24.03. - 26.03.2023

Антон Снт / Anton Snt

Anton Snt

The inevitability of the pixelation of the Sun in the Mind /

**Непазбежнасць пікселізацыі Сонца ў
Свядомасці**

a271 | Ateliers Höherweg e.V.

Lierenfeld Höherweg 271, 40231 Düsseldorf

Anton Snt Gastkünstler aus Belarus

Anton Snt aus Minsk / Antwerpen präsentiert eine im Atelier am Höherweg entstandene Medien-Installation aus Gemälden, Fotografien, Objekten, Skulpturen und Video-Sound-Projektionen.

Biography

Growing up in a family of architects, he spent most of his time surrounded by restorers of old paintings and sacred architecture. In the Soviet Union it was a unique community of people of free craftsmen, not subject to the pressure of ideology and repression. Already in elementary school he faced problems from the administration for his freedom of thought. Graduating from two elementary art schools, he went to Art college. From which he was twice expelled for resisting the academic program. After six years he received a degree in Design. At the age of 22 he left the country and began his studies at the University of Warsaw, Institute History of Arts. At the end of 1999 he was invited to an art residency in Switzerland. After studying at the University, in 2001 he returned to Minsk, where he founded the multimedia art group “an angelico”. In 2020, while in Belarus, he took an active part in the resistance to the totalitarian system and at the same time created a radically different corpus of abstract and media artworks.

Artistic method

The principle of the The Desiring-Machines and Rhizomes, outlined in Gilles Deleuze and Félix Guattari's book “Capitalism and Schizophrenia”, proved to be the closest to the artist's method. Constantly forming new combinations of various parts or fragments of already completed “machines” that do not work as originally conceived and their meaning is not that of the manufacturer. Thus, Anton Snt's works are constantly re-constructions and compositions of incompatible objects and techniques that come together in new conjunctions and then disintegrate to come together again in completely different arrangements. He belongs to the first generation of artists who started with the advent of computers, inspired by their possibilities.

<https://a271.de/>

<http://artistantonst.com/>

24.03. - 28.05.2023

**Уладзімір Цеслер, Яўген Ерчак, Яўген Атэцкі,
Ганна Мядзведзева /
Vladimir Tsesler, Yauhen Yerchak, Yauhen Attsetski,
Hanna Medzvedzeva**

**Kreatīvā revolūcija. Baltkrievija 2020 / Креатыўная
рэвалюцыя. Беларусь 2020
Mākslas stacija Dubulti,
Dubulti stacija, Jūrmala, Latvia**

No 25. marta līdz 28. maijam Mākslas stacija “Dubulti” sadarbībā ar baltkrievu biedrību Latvijā “Supolka” piedāvā projektu “Kreatīvā revolūcija. Baltkrievija 2020”. Ekspozīcija stāstīs par notikumiem, kurus izraisīja prezidenta vēlēšanas Baltkrievijā 2020. gada 9. augustā, kad zaudētājs Lukašenko, izmantojot autoritatīvo varu, falsificēja vēlēšanu rezultātus, nosauca sevi par uzvarētāju un deva pavēli spēka struktūrām pielietot vardarbību, lai apspiestu plašos, demokrātiskos un mierīgatos Baltkrievijas iedzīvotāju protestus.

(Please scroll down for BY and ENG)

Uz vairākām dienām Baltkrievija pārvērtās kaujas laukā. Milicija pielietoja skānas un gaismas granātas, gumijas lodes un cietsirdīgi, daudzreiz līdz nāvei piekāva cilvēkus. Neapbruņotie iedzīvotāji, izvairoties no tiešām sadursmēm ar miliciju un omoniešiem, sāka pulcēties savu

mikrorajonu pagalmos. Tā radās viens no Baltkrievijas jaunās demokrātiskās kultūras galvenajiem fenomeniem - protesta pagalmi. Lielās un mazās pilsētās, pilsētu mikrorajonos sāka pulcēties apkārtējo namu iedzīvotāji, kas pirms tam viens otru pat nepazina. Protestu izpausme bija mierīga - cilvēki daļās ar informāciju par tuvinieku un draugu arestiem, par to, kā sniegt paīdzību, vārīja tēju, dziedāja un spontāni rīkoja dažādas lekcijas un sarunas.

Projekts "Kreatīvā revolūcija. Baltkrievija 2020" veltīts tam, lai parādītu Baltkrievijas jauno demokrātisko kultūru, tās ētiskos principus, kreatīvās stratēģijas un vizuālos elementus, kas izmantoja laikmetīgus paņēmienus.

Revolūcija atklāja, ka Baltkrievijas demokrātiskā kultūra ir eiropeiska, mierīlīga, radoša, ar skaidriem humāniem mērķiem, turklāt pārliecinoši demonstrēja atteikšanos no iesīkstējuša patriarchālisma valgiem. Sieviešu solidaritātes un politiskās aktivitātes loma ir būtiska šajā revolūcijā.

Ekspozīciju strukturē astoņi hronoloģiski stāsti fotogrāfijās, komentāros un lietišķajos atribūtos, kas norisinājās 2020. gada vasarā un rudenī - brunotais varas terors pret mierīlīgajiem protestiem, miernīgās demonstrācijas - tā dēvētie Sieviešu marši un Svētdienas marši, stāsti par represētājiem un Baltkrievijas demokrātiskās kultūras fenomeni - Protesta pagami un pēc viena principa veidotie baltsarkanbaltie Protesta karogi, kas apliecināja visdažādāko iedzīvotāju kopienu, iestāžu un atsevišķu personu līdzdalību revolūcijā.

Izstādē būs aplūkojamas Jauhena Jerčaka, Jauhena Acecka, kā arī citu autoru fotogrāfijas (viņu vārdi netiek atklāti drošības apsvērumu dēļ). Otrajā stāvā būs skatami ievērojamā Baltkrievijas dizainera Vladimira Ceslera plakāti un starptautiski pazīstamās keramiķes Hannas Mjadzvedzevas darbi, ko projektam palīdzēja nodrošināt Daugavpils Marka Rotko Mākslas centrs. Projekta kuratori - Inga Šteimane un Dzianis Davidaus.

Projekta atklāšana Mākslas stacijā "Dubulti" - 24. martā plkst. 18.30, bet plkst. 20.00 plānota baltkrievu dziedātājas, aktīvas Protesta pagalmu koncertu dalībnieces Svetas Beņ uzstāšanās. Savukārt, 8 aprīlī plkst. 15.00 - tikšanās un saruna ar keramiķi Hannu Mjadzvedzevu un kuratoriem. Izstāde atvērta katru dienu no plkst. 9.00 līdz plkst. 17.00. Ieeja brīva.

Projektu atbalsta Jūrmalas dome un Valsts Kultūrapītāla fonds.

<https://www.facebook.com/artstationdubulti>

25.03.2023

Руфіна Базлова / Rufina Bazlova

Nadace Veronica Konference Folklore's not dead - poprvé v Brně!

KUMST Brno

Údolní 19, Brno, Czech Republic

Rufina Bazlova - Framed in Belarus (příběhy bezpráví vyprávěné výšivkou)

Tuto sobotu 25. března v sekci Folklor a společnost (od 17.15h) na konferenci Folklore's not dead odprezentuje běloruská umělkyně, která pracuje s lidovou výšivkou jako s médiem pro zobrazení sociálně-politických témat.

Rufina Bazlova je spoluzakladatelkou skupiny Stitchit, která do procesu kolektivní tvorby zapojuje různé komunity a jednotlivce.

Co je to "craftivism" a "gentle protest"? Rufina na příkladech z historického kontextu a své praxe vysvětlí, jak může umění a řemeslo ovlivnit politiku a stát se základem sociálních hnutí.

Účastníci konference budou mít také možnost zapojit se do uměleckého projektu #FramedinBelarus, který je věnován politickým vězňům v Bělorusku, a vyjádřit se tak k nespravedlnosti prostřednictvím solidarity a kolektivního tvůrčího procesu.

Konference Folklore's not dead - poprvé v Brně!

25. 3. 2023 od 14:00h

Kumst Brno, Údolní 495/19, Brno

Vstupenky: <https://www.smsticket.cz/.../34730-konference-folklore-s...>

Jak se dá výšivkou postavit k bezpráví?

Jak dnes obnovovat a tvořit slavnosti a rituály?

Starám se o starý sad? Je to folklor? A mohou ženy prořezávat stromy?

Mají účastníci technoparty svůj folklor?

Jak správně pokosit louku a sekat mozaikovou sečí?

Že to spolu na první pohled nesouvisí? V platformě Folklore's not dead hledáme živé pojetí folkloru a tradic pro současnost a propojujeme folklor s ochranou přírody

Program konference:

14.00 přivítání a poděkování (Helena Továrová, Sonya Darrow)

14.10 Folklor a řemeslo

Andrea Březinová - ÚLUV (Udržení tradičních řemeslných dílen a využívání lokálních surovin a materiálů)

Petra Gupta Valentová - Craft as an invisible line through time and place (práce s ručními blokovými tiskárny a barvírnami v Indii a ČR)

Klára Hegerová - Budoucnost tradice (Jak propojit tradiční řemeslo se současným designem) - Krásná práce

15.30 pauza na kafe a koláček

15.45 Folklor a příroda

Vilém Jurek - Kosení a mozaiková seč (jak na to, aby to prospělo přírodě)

Paula Závacká - Pauline kvety (udržitelný koncept květin z jedné zahrady po celý rok)

Kristýna Hrubanová - Holky s pilkou (od lásky ke stromům k péči o vlastní starý sad)

17.00 pauza na kafe a chlebíček

17.15 Folklor a společnost

Rufina Bazlova - Framed in Belarus (příběhy bezpráví vyprávěné výšivkou)

David Severa - It's My Party, Unless It's Your Party (kroj pro současnou popkulturu)

Lucie Jarkovská - Až já budu velká aneb Feministka v kroji

18.45 Závěrečný panel otázek na vystupující

V průběhu konference: Workshop Sonya Darrow - Ošumělý (kolektivní spravování krojů)

Po konferenci se připojíme k akci Ekologického institutu Veronica:

19:30 Brněnský světelný cirkus pro Hodinu Země

Komentovaná procházka s pozorováním brněnského světla a tmy a s povídáním (nejen) o veřejném osvětlení ve městě. Sraz v 19:30 v KUMSTu po skončení konference. V průběhu budeme sledovat i zhasnutí dominant města Brna, které se připojuje k Hodině Země.

www.hodinazeme.cz

Konání konference je umožněno díky finanční podpoře Statutárního města Brna (dotace Kreativní Brno) a Městské části Brno-střed (dotace z programu Kultura)

https://www.facebook.com/events/5719585161486839/?ref=newsfeed&paipv=0&eav=Afaq4Dsa9m0YOigoj7EQ7MZK2y8sv2KabSb5TUsYWVW_RhXibO6aHBEIg1hXD-gmKCo&_rdr

25.03.2023

Вольга Якубоўская / Olga Jakubovskaja

Olgas Jakubovskas

Brīvības kaķēni

I.Kozakēvičas Latvijas nacionālo kultūras biedrību asociācijas namā

Slokas ielā 37, Rīgā

Baltkrievu grāmatu ilustratores Olgas Jakubovskas "Brīvības kaķēni" apskatāmi ne tikai mūsu izstādē "Kreatīvā revolūcija. Baltkrievija 2020", bet lielākā skaitā Rīgā, Slokas ielā 37, I. Kozakēvičas Latvijas nacionālo kultūras biedrību asociācijas namā. Attēlā māksliniece kopā ar žurnālustu Andreju Šavreju un ceru, ka Andrejs gatavo kādu publikāciju!

Šī neapšaubāmi ir ievērības cienīga ekspozīcija – mākslinieci, kura zināmu apstākļu dēļ kļuva par rīdzinieci, ir sava radošais izskats. Olgas ideoloģiskā nostāja skaidra, kaut arī diezgan negaidīti, izpaužas caur ... kaķu tēliem. Teiksim arī, ka pie mūms nāca daudz jauniešu, nāk "sваigas аsinis".

Tika iesaistīti visi papildu ļebļi. Mēs visi kopā svinējām tā pašu datumu – Baltkrievijas Tautas Republikas dibināšanas 105. gadadiena (1918).

Kopumā šo pasākumu organizēja mūsu Baltkrievu kultūras biedrība “Svitanak” (vadītāja Tatjana Kazāka), kurai, tāpat kā pašai LNKBA, šogad apriteja 35 gadi: mēs kopā sākām grūtajos “perestroikas gados”.

Un, protams, programas sākumā zālē bija klusuma brīdis: klātesošie godināja komunistiskā genocīda Latvijā upuru piemiņu. Šī diena – 25.marts – ir norādīta LR oficiālajā datumu kalendārā.

<https://lnkba.lv/2023/03/atklata-olgas-jakubovskas-personiga-izstade-brivibas-kaki/>

25.03. - 15.04.2023

Лена Давідовіч / Lena Davidovich

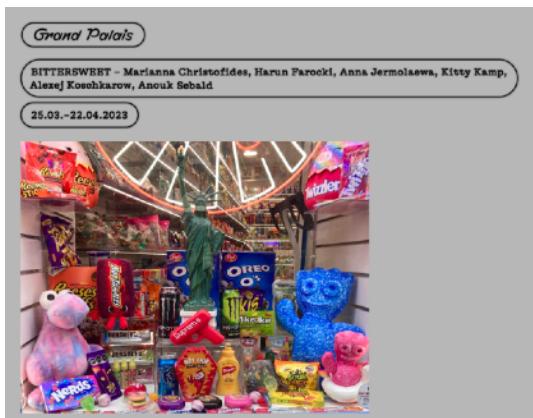
Otro Isla

Otro Art Gallery

Orobanda, Willemstad, Curacao

**Lena Davidovich, Avantia Damberg, Pito Polo,
Sylvia Waterloo**

<https://otro.gallery>

25.03. - 22.04. 2023

Аляксей Кашкараў / Alexej Koschkarow

Bittersweet

Art Space

Grand Palais Bern

Thunstrasse 3, 3005 Bern, Switzerland

Marianna Christofides, Harun Farocki, Anna Jermolaewa, Kitty Kamp, Alexej Koschkarow, Anouk Sebald

Zum letzten Mal kuratiert das Team Grand Palais in dieser Konstellation gemeinsam eine Ausstellung. Unter dem Titel „Bittersweet“ werden sechs Videoarbeiten gezeigt, die zwischen den Verlockungen einer kosmopolitischen Konsumwelt und den menschlichen Abgründen ein tragikomisches Moment generieren.

Wir freuen uns, euch an der Vernissage zu sehen! Laura Bohnenblust, Daria Gusberti, Mathias Kobel, Karen Moser, Hannah Rocchi, Katrin Sperry, Etienne Wismer

<https://www.grandpalais.ch/bittersweet/>

27.03.2023

Захар Кудзін / Zahar Kudin

**Вечар памяці Захара Кудзіна ў Варшаве
Warszawskie Obserwatorium Kultury
ul. Marszałkowska 34/50, Warszawa**

Арганізатарка мерапрыемства: **Вольга Мжэльская / Olga Mzhelskaya**

Карціны, выставы, праекты, інтэрв'ю ды нават музыка беларускага мастака — у байнэце з'явіўся сайт, прысвечаны асобе і творчасці Захара Кудзіна — kudinzhahar.com.

Праект можна назваць грунтоўным. Гэта не памятная старонка, а паўнавартасны сайт, на якім можна знайсці і відэаархіў інтэрв'ю і перадач, у якіх прымаў удзел мастак, фота яго твораў і выстаў, ды нават 3D-фотапраекцыю майстэрні стваральніка «нейра-арту». У асобнай рубрыцы прадстаўлены працы аўтара розных перыяду, выкананыя ў самых розных тэхніках: ад графікі — да гарадскіх пейзажаў. На сайце Захара Кудзіна можна нават паслухаць — у адмысловай рубрыцы сабраныя кампазіцыі, створаныя ім разам з сябрамі. Захар быў сола-гітарыст і выканаўца песень.

Таксама на старонцы ёсьць магчымасць заказаць каталог, прысвечаны творчай спадчыне хлопца.

«Візуальную частку каталога суправаджаюць тэксты беларускіх мастацтвазнаўцаў і куратараў пра творчасць Захара і яго мастацкі метад, якія дапамагаюць асэнсаваць месца аўтара ў сучасным мастацтве і дазваляюць даведацца, што звязвае Захара з Вілем дэ Кунінгам, Казімірам Малевічам і ЖЭС-артам. Акрамя таго, у кнігу ўключана інтэрв'ю самога мастака і дакументальная фатографія выставачных праектаў», — адзначаецца ў апісанні кнігі.

У працы стваральнікаў сайта і каталога адчуваеца вялікая павага і любоў да мастака, і гэтая крокі — значны ўнёсак у тое, каб імя таленавітага жывапісца, які пайшоў з жыцця ў 33 гады, жыло.

Сайт даступны на дзвюх мовах: беларускай і англійскай.

Імёны ўдзельнікаў каманды, што працавалі над праектам, цалкам не разгaloшваюцца, але звязацца з імі і ў цэльым дапамагчы праекту можна па адрасе: zahar.kudin.project@gmail.com.

Пазнаёміцца з сайтом можна тут.

Захар Кудзін — адзін з найяскравейшых прадстаўнікоў сучаснага мастацтва Беларусі. Самы малады мастак, чый твор знаходзіцца ў калекцыі Нацыянальнага мастацкага музея краіны. Аўтар манументальнай працы «Ледзяны палёт. Гарачы Космас» — роспісу будынка на вуліцы Каstryчніцкая (створанага ў рамках фестывалю урбан-арта *Vulica Brasil* ў 2019 годзе). Удзельнік *ArtVilnius'19*, VIII міжнароднага біенале сучаснага мастацтва ў Пекіне (2019). Творчая актыўнасць Захара Кудзіна толькі ўзрастала напрыканцы 2010-х, аднак у снежні 2019-га мастак прыняў рашэнне аб сыходзе з жыцця. 27 сакавіка яму споўнілася 6 37 гадоў.

Нагадаем, што зараз у галерэі DK у Мінску ідзе выстава працаў Захара Кудзіна “Untitled”.

<https://reform.by/u-secive-zapracava-pa-navartasny-sajt-zahara-kudzina>

27.03. - 05.05.2023

Аліна Блюміс / Alina Blumis

After the End
NADA (New Art Dealers Alliance)
10th Floor Studio (Jerome Tavé & Kyle Lawson), San Francisco, CA

Curated by **Catherine Taft**

“It is a strange realism, but it is a strange reality.”
—Ursula K. Le Guin, *The Carrier Bag Theory of Fiction*, 1986

Endings are always beginnings. As an ending begins, it nudges our sense of “now” toward some hazy, perpetual future. It’s a future with soft edges. The future rarely arrives abruptly. It’s a slow burn. We are carried into it fluidly while the shades and shapes of reality are altered around us.

This exhibition was an invitation for artists to speculate about the future and the potential worlds that are imagined through present-tense-endings. Artists were asked to think beyond any notion of the apocalyptic and instead reflect on how life will adapt to experiences of a new now, be that political, industrial, ecological, terrestrial, and so on. The response was overwhelmingly vast and varied. That so many artists are toying with these ideas should make us take notice. They are among our most important world-builders.

This selection of artwork reflects inventive themes ranging from hybridity, utopian ideals, AI abstractions, virtual reality, culturally specific futurisms, animal collaboration, science fiction, ancestral technologies, transcendence, and green experimentation. It’s a diverse group of makers that begin to imagine a new human order. And through this sort of speculation, we can make way for ideas that carry us and the ideas that get carried forward by us.

— Catherine Taft, Deputy Director & Curator at LAXART

Talal Al Najjar Dubai, United Arab Emirates   **Bhen Alan Ontopo**, New York   **Daniel F Andre Highwood**, IL   **Lauriston Avery Dutton**, New York   **Alina Blumis** SITUATIONS, New York
Ohan Breiding and **Shoghig Halajian OCHI**, Los Angeles   **Cameron Downey** ENGAGE Projects, Chicago   **Nazli Efe EFA Studio Program**, New York   **Malado Francine** Los Angeles, CA   **Alyssa Gorelick** New York, NY   **Phaan Howng** Dinner Gallery, New York   **Lee Hunter MOTHER** Gallery, New York   **Ishraki Kazi** New York, NY   **Hertta Kiiski** NOON Projects, Los Angeles   **J Knoblauch** New Orleans, LA   **Zoë Marden** Tabula Rasa Gallery, Beijing/London   **Laila Majid & Louis Blue** Newby Xxijra Hii, London   **Reuben Merringer** Los Angeles, CA   **Caroline Monnet Blouin** Division, Montreal   **Carlos A Mora** Guadalajara, Mexico   **Khang**

**Nguyen Wonzimer Gallery, Los Angeles Nazanin Noroozi EFA Studio Program, New York
Utē Petit Good Black Art, New York Vincent Tiley New York, NY**

About Catherine Taft:

Catherine Taft is the curator and deputy director of LAXART, a non-profit exhibition space in Los Angeles. Previously, she was assistant curator at the Whitney Museum of American Art, where she co-organized the inaugural show of its new building, "America is Hard to See" (2015) and curatorial associate in the department of architecture and contemporary art at the Getty Research Institute where she helped produce the exhibitions "Pacific Standard Time: Crosscurrents in L.A. Painting and Sculpture, 1950–1970" (2011) and "California Video" (2008).

Her essays specializing in experimental film and video, critical theory, and modern and contemporary art have appeared in such publications as *Artforum*, *Art Review*, *Modern Painters*, and in exhibition catalogues and monographs on artists including Carroll Dunham, Elliot Hundley, Yayoi Kusama, and Suzanne Lacy.

NADA Curated is a series of online exhibitions highlighting artists and art spaces from NADA's international community through curated thematic presentations.

Each edition of NADA Curated is selected by a guest curator that relates to their field of research or a topic they are currently exploring.

The NADA Curated exhibition series provides a new context for discovering the best of contemporary art online and engaging with NADA's international community.

<https://www.newartdealers.org/programs/nada-curated-by-catherine-taft/exhibition>

28.03. - 30.03.2023

**Ігар Шугалеев, Сяргей Шабохін, Аляксандра Канончанка, Марына Дашук /
Igor Shugaleev, Sergey Shabohin, Alexandra Kononchenko, Marina Dashuk**

**375 0908 2334 - The body you are calling is currently not available
Nowy Teatr, Świetalica Nowego Teatru
Antoniego Józefa Madalińskiego 10/16, Warszawa**

Pomysł na performance zrodził się ze stanu protestu przeciwko przemocy, przeciwstawiania się długotrwałemu stresowi i strachowi oraz próby przezwyciężenia poczucia winy, w którym świadomie lub nie, żyją dziś Białorusini. Jest to rodzaj zaproszenia do wyobrażenia sobie bycia zatrzymanym na Białorusi, do fizycznego przejścia przez bezprawie, nielegalność i oburzenie, przez które przeszły dziesiątki tysięcy osób cywilnych - to przemoc, która trwa do dziś.

Performer tworzy stosunkowo bezpośredni sposób komunikacji z publicznością: utożsamiając się z zatrzymanym, symuluje sytuację cielesnego doświadczenia zbliżonego do tortur. Anonimowa ofiara, która poprzednio była jedynie newsem, poprzez doświadczenie fizyczne przestaje być informacją, staje się żywym człowiekiem.

"Szukaliśmy sposobu, aby wyrazić grozę wydarzeń, które nas spotkały, opowiedzieć o odrętwieniu, strachu i jednocześnie pogardzie dla przemocy, o poczuciu winy za masową emigrację Białorusinów i swoją własną. Jak możemy poprzeć protest będąc artystami? Ten spektakl stanowi odpowiedź: ważne jest, żeby pozostać aktywnym, świadomym, nie obojętnym lub nieobecnym" - twórcy performansu.

375 0908 2334: 375 - kod telefoniczny Republiki Białorusi

0908 to data wyborów prezydenckich, które zostały sfałszowane przez władze. Rozgoryczenie i niezadowolenie z wyników wyborów zaowocowało rewolucyjnym ruchem protestacyjnym, który trwa do dziś.

2334 to numer artykułu Kodeksu Administracyjnego "Naruszenie procedury organizowania lub przeprowadzania imprez masowych", na podstawie którego od sierpnia 2020 roku skazano ponad 40 tysięcy Białorusinów.

Pomysł, reżyser, artysta: Igor Shugaleev
Kurator, artysta: Sergey Shabohin
Artystka wideo: Aleksandra Kononczenko
Producentka: Marina Dashuk

Spektakl w języku białoruskim z polskim tłumaczeniem.

<https://nowyteatr.org/en/kalendarz/375-0908-2334-the-body-you-are-calling-is-currently-not-avail>

Projekt został stworzony również w celu zbierania pomocy finansowej dla ofiar przemocy i represji na Białorusi na konto charytatywne w Fundacji HUMANOS.

Strona internetowa performansu stanowi także źródło szczegółowej dokumentacji projektu:
<https://marinadashuk.art/body>

31.03 – 16.04.2023

Цемра / Cemra

Cemra

Lazaret

Музей Вольнай Беларусі

Foksal 11, Warszawa

31 сакавіка ў Музеі Вольнай Беларусі адбудзеца адкрыццё персанальнай выставы "LAZARET" беларускай мастачкі Цемры Семры Cemra

У сценах LAZARETa будзе паказана калекцыя карцін і арт-аб'ектаў, створаных за апошнія трэћы гады ў трох краінах: Беларусі, Украіне і Польшчы. Ад масіўнага жалобнага вэлюму 6х6 метраў з малюнкам дроту, да карцін, якія спалучаюць скульптуру і жывапіс. Некаторыя з прац эвакуяваныя з Кіева ў пачатку вайны.

31.03. - 02.04.2023

Ягор Галуза / Egor Galouzo

Art Artist Düsseldorf

Galerie Friedrich + Ebert (Wuppertal)

Hansaallee 190, Düsseldorf

Am kommenden Wochenende (31. März - 2. April) findet nicht nur die Art Düsseldorf statt. Zur gleichen Zeit, unweit vom Böhler Areal, auf der Hansaallee 190 wird es ebenfalls reichlich Kunst zu sehen geben. In einer alten Fabrik, verteilt auf vier Hallen, präsentieren über 300 bildende Künstlerinnen und Künstler ihre Werke dem kunstinteressierten Publikum. Die einzigartige Ausstellung wurde in wenigen Wochen vom ArtArtist Team organisiert und an alle bekannten, regionalen Künstlerkollegen kommuniziert. Der Aufbau ist in vollem Gang und neben den klassischen Kunstsparten Malerei, Skulpturen und Fotografie wird es auch Videokunst, Liveperformance und sicherlich einige interessante spontane Aktionen geben. Alle Beteiligten sind auf jeden Fall hoch motiviert und freuen sich auf hoffentlich zahlreiche Gäste.

Parallel zur Art Düsseldorf findet vom 31.3. bis 2.4.23 in einem ehemaligen Industriegebäude auf über 6000 qm eine mehrheitlich von Künstlern organisierte Ausstellung statt. An der Hansaalle 190 in Düsseldorf-Oberkassel, nur ca. 2 km vom Böhler Areal (Art Düsseldorf) entfernt, zeigen über 60 Künstlergruppen und -organisationen einen Überblick des aktuellen Schaffens.

Die Galerie Friedrich + Ebert nimmt an der **Art Artist** mit folgenden Künstlern teil:

Christian Bolte (Wuppertal) **Doris Faassen (Wuppertal)** **Egor Galouzo (Düsseldorf)** **Ralph Hauser (Düsseldorf)** **Till-Martin Köster (Solingen)** **Dirk Loiberzeder (Duisburg)** **Dennis Kauzner (Köln)** **Olga Pfeffer (Köln)** **Eckart Roese (Düsseldorf)** **Simon Rosenthal (Bamberg)** **Julia Theuring (Düsseldorf)** **Christiane Thomas (Wuppertal)** **Ferdinand Uptmoor (Düsseldorf)**

https://www.lokalkompass.de/duesseldorf/c-kultur/viel-kunst-in-alten-fabrikhallen_a1847626

31.03. - 18.06.2023

еееfff, Уладзімір Грамовіч, Антаніна Сцебур,
Аляксей Барысёнак /
еееfff, Uladzimir Hramovich, Aleksei Borisionok,
Antonina Stebur

Sutrikus tai tampa apčiuopiam
*Infrastruktūros ir solidarumai už posovietinės
būklės /*
**Калі гэта парушыць, яно становіцца
адчувальным.**
*Інфраструктуры і салідарнасці па-за межамі
постсавецкай прасторы*
**Nacionalinės dailės galerijos / Нацыянальная
галерэя мастацтва**
Konstitucijos pr.22, LT-08105 Vilnius, Lithuania

Karai ir sukilimai šiandien vykstantys Rytų Europos ir posovietinio regiono šalyse skatina atsigrežti į ten egzistuojančias gavybos, logistikos, informacinių technologijų (IT) infrastruktūras, apmąstyti jų politinį kontekstą bei ateities perspektyvas.

Parodos idėja atsirema iš infrastruktūros savykų kaip galios paskirstymo, organizavimo ir egzistavimo būdą. Šiuolaikinės infrastruktūros posovietiniame regione formavosi ant sovietinių karinių-pramoninių kompleksų griuvėsių, tad šiandien jos atsiduria kolonializmo ir sudėtingų ekonominių, politinių procesų, kaip paslaugų perkėlimas (*outsourcing*), suišteklinimas (*resourceification*) ar išorinių padarinių atsiradimas (*externalities*), sukeltose įtampose. Infrastruktūros tinklai - geležinkeliai, dujotiekiai, interneto šviesolaidžiai, "Telegram" kanalai, vaizdo stebėjimo sistemos ir t. t. - kasdienybėje yra neapčiuopiami. Tuo tarpu gedimai, išjungimai, pertrūkiai išduoda visos infrastruktūros darbą ir infrastruktūru tarpusavio ryšius. Galia ir jos materialumas įvykus gedimui ar pertrūkiui tiesiogine prasme tampa matomi, buitiški, įkūnyti.

Plataus masto Rusijos invazija į Ukrainą dažnai aptariama per kibernetinio karo prizmę. Dėl neatsiejamai kartu naudojamų skaitmeninių technologijų ir kinetinių ginklų, kibernetinis karas tampa viena svarbiausių sąvokų, aprépiantį šiuolaikinio imperializmo ir karybos sudėtingumą bei jų infrastruktūras. Parodoje, į vykstantį imperialistinį karą, su jam būdinga sudėtinga logistika, atominių elektrinių užgrobimais, kibernetine karyba ir dirbtinio intelekto (DI) technologijų pasitelkimu, siūloma pažvelgti iš dekolonijinio taško. Būtent šios perspektyvos vystymas žymi "išejimą" iš posovietinės būklės ir gali pasiūlyti naujų veikimo būdų bei infrastruktūrų vizijas.

Parodoje pristatomų meninių praktikų geografija ir laikas plyti gerokai už posovietinės būklės ribų. Daugiausia dėmesio skiriama plataus masto Rusijos invazijai į Ukrainą ir pastarojo meto politiniams protestams įvairiose posovietinėse šalyse - Baltarusijoje, Ukrainoje, Kazachstane, Kirgizijoje, Sakartvele, Arménijoje ir kt., - atskleidusiemis technologijų potencialą įgalinti aktyvizmą ir savanorystę.

Parodos koncepcija pagrįsta "sutrikdymu", kurį galime suprasti ir kaip pasipriešinimą infrastruktūrose sutelktai galiai, ir kaip solidarumo gestą. Šią idėją įkūnija parodos architektūra - per visą parodos erdvę nusidriekusios sutraukytos metalinės konstrukcijos atveria infrastruktūros spragas ir susieja kūrinius bei kontekstus. Parodą sudaro keturi skyriai: "Infrastruktūrų griuvėsiai", "Kibernetinis karas ir imperinės vaizduotės", "Triktis kaip metodas" bei "Algoritminės kontrolės ir pasipriešinimo erdvės".

Kuratoriai: **Aleksei Borisionok, Antonina Stebur**

Menininkai: **Tekla Aslanishvili ir Giorgi Gago Gagoshidze, Mariyam Medet*, Yevgenia Belorusets, eeefff, Anna Engelhardt, fantastic little splash, Uladzimir Hramovich*, The Museum of Stones redakcinis kolektyvas*, Oleksiy Radynski*, Alicja Rogalska, Sabīne Šnē*, Nomeda ir Gediminas Urbonai, XYANA***

*Kūriniai sukurti specialiai šiai parodai NDG užsakymu.

Parodos architektė: Gabrielė Černiavskaja

Grafinis dizaineris: Valentin Duduk

Parodos koordinatorės: Kotryna Markevičiūtė, Austėja Tavoraitė

Tinklapio programuotojas: Nicolay Spesivtsev

Vertėjai: Paulius Balčytis, Aušra Karsokienė

Redaktoriai: Laura Patiomkinaitė - Čeikė, Dovydas Laurinaitis

Padėka: Lolita Jablonskienė, Eglė Juocevičiūtė, Vytautas Narbutas, Mindaugas Reklaitis, Marijus Okockis, Laura Grigaliūnaitė, Asia Bazdyreva, Noah Brehmer, Valentinas Klimašauskas, Olexii Kuchanskyi, Svitlana Matviyenko & Nick Dyer-Witheford, Almira Ousmanova, Eglė Rindzevičiūtė, Natalia Sielewicz, Olia Sosnovskaya, Masha Svyatogor, Darya Tsymbalyuk, RUPERT, Sodas 2123 Projektą finansuoja Lietuvos kultūros taryba

Partneris: Europos humanitarinis universitetas (EHU)

Informacinis rėmėjas Artnews.lt

Rėmėjai: Goethe's institutas*, Exterus, Fundermax, Hostinger, Funky Beans

* Projekta remia Goethe's institutas. Tai dalis plataus priemonių paketo, kuriam finansavimą skiria Vokietijos užsienio reikalų ministerija iš papildomų 2022 m. biudžeto lėšų Rusijos karo prieš Ukrainą padariniam sušvelninti.

<http://www.ndg.lt/parodos/parodos/sutrikus-tai-tampa-apčiuopiamo.aspx>